

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». (Ιωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέροις γλώσσαις». (Πράξεις 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9690 6100

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 33 No 7-9

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 377-379

Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος / October-December 2011

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

*ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ*

*Χριστὸς καὶ πάλιν γεννᾶται καὶ οἱ Ἄγγελοι καὶ πάλιν ψάλλουν:
"Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία".*

(Λουκ. β', 14-15).

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἄγγελοι ψάλλουν τὰς τρεῖς μεγαλειώδεις ταύτας διακηρύξεις καὶ ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν ἀνθρώπων, ἂν καὶ ἐορτάζει Χριστοῦ γεννα, δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὸ νόημα τοῦ ἀγγελικοῦ αὐτοῦ ὕμνου καὶ διερωτᾶται ἐὰν ὄντως σήμερον δοξάζεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς καὶ διατὶ πρέπει νὰ δοξάζεται, ποῦ δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐπὶ γῆς τὴν ἐξαγγελθεῖσαν εἰρήνην καὶ διὰ ποῖον λόγον ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ ζῆ ἐν εὐδοκίᾳ.

Διότι, ὄντως, ἡ πλειονότης τῶν ἀνθρώπων δὲν δοξάζει τὸν Θεόν, οὔτε διὰ τῶν ἔργων τῆς, οὔτε διὰ τῶν χειλέων τῆς, ἀρκετοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀμφισβητοῦν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν παρουσίαν Του εἰς τὴν ζωὴν τῶν. Εἶναι μάλιστα πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀποδίδουν εἰς τὸν Θεὸν εὐθύνας, δι' ὅσα δυσάρεστα συμβαίνουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν. Ἀλλ' ὅμως οἱ τοιοῦτοτρόπως ἀγανακτοῦντες ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφάλλουν βαρῶς, καθ' ὅσον τὸ κακὸν δὲν προέρχεται ἀπὸ Αὐτόν. Ἀντιθέτως, ἡ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν ἀνθρώπον σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα αὐτὴν γεγονότα τῆς Σταυρώσεως καὶ Ἀναστάσεώς Του, ἀναμορφώνουν τὸν πιστὸν εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καὶ χαρίζουν εἰς αὐτὸν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν εἰρήνην καὶ καθιστοῦν αὐτὸν συγκληρονόμον τῆς αἰωνίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς τοῦ Θεοῦ Συγκαταβάσεως, ἂν καὶ περικλείει τὴν ἐσχάτην ταπεινώσιν, εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς ἰκανὴ νὰ ὑπερδοξάσῃ Αὐτόν. Οὕτως, ἂν καὶ πολλῶν ἀνθρώπων αἱ καρδίαι δὲν δοξάζουν τὸν Θεόν, ἀποδίδονται δόξα εἰς Αὐτόν, τὸν ἐν ὑψίστοις οἰκοῦντα, ὑπὸ πάσης τε τῆς κτίσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιλαμβανομένων τὰ γενόμενα ἀνθρώπων. Διὸ καὶ ἡμεῖς εὐγνωμόνως ἀναφωνοῦμεν μετὰ τῶν Ἀγγέλων τὸ "Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ" διὰ τὴν μεγαλωσύνην τῶν ἔργων Του καὶ τὸ ἀσύλληπτον τῆς ἀγάπης Του πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ ἀπορία ὅμως ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἐξαγγελίαν τῶν ἀγγέλων «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Κατὰ ποῖον τρόπον

εὐρίσκεται ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ὅταν τὸ ἡμῖς σχεδὸν τοῦ πλανήτου εἶναι εἴτε ἐν δράσει εἴτε ἐν προετοιμασίᾳ πολεμικῆ; Ἡ γλυκύφθογγος ἐξαγγελία τῶν Ἀγγέλων "ἐπὶ γῆς εἰρήνη" εἶναι βεβαίως πρωτίστως μία ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον τὸ τεχθὲν Παιδίον ὑποδεικνύει εἰς αὐτούς, θὰ φθάσουν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν. Ἀλλὰ, φεῦ, μέγα μέρος τῶν ἀνθρώπων συγκινεῖται καὶ ἔλκεται ἀπὸ τὰ τύμπανα τοῦ πολέμου καὶ βαρυσυμεῖ εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς ὑποσχέσεως τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς. Δὲν ὀμιλοῦμεν βεβαίως μόνον περὶ τῶν ζηλωτῶν τῶν δι' ὄπλων πολεμικῶν συρράξεων, ἀλλὰ κυρίως περὶ ὄλων ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι μετατρέπουν τὴν εὐγενῆ ἄμιλλαν εἰς σύγκρουσιν καὶ ἔφοδον κατὰ τῶν συνανθρώπων καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἀντιπάλου. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, ὁ πόλεμος βιώνεται ὡς πραγματικότης μετὰ τῶν μελῶν ἀντιτιθεμένων κοινωνικῶν ομάδων καὶ παρατάξεων, παντὸς εἶδους, ἐθνικῶν, κομματικῶν, συνδικαλιστικῶν, οικονομικῶν, ἰδεολογικῶν, θρησκευτικῶν, ἀθλητικῶν καὶ εἰ τινοὶ ἄλλης, καὶ ὁ ψυχισμὸς τῶν μελῶν τῶν διαμορφώνεται εἰς φιλοπόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ὡς θὰ ἔπρεπε, φιλειρηνικοῦ. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐξαγγελίας τῶν Ἀγγέλων, ὅτι διὰ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν διδαγμάτων Αὐτοῦ, θὰ ἐπικρατήσῃ ὄντως ἐπὶ γῆς ἡ εἰρήνη. Ὁ Χριστὸς ἦλθε κομίζων τὴν εἰρήνην καὶ ἐὰν αὕτη δὲν κυριαρχῇ εἰς τὸν κόσμον, εὐθύνονται οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι καὶ μὴ βιοῦντες αὐτὴν ἄνθρωποι, καὶ ὄχι ὁ προσφέρων αὐτὴν Θεός.

Δεδομένης τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσφερομένης ὑπ' Αὐτοῦ εἰρήνης, δὲν εἶναι παράδοξον τὸ γεγονὸς ὅτι σπανίζει μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἡ εὐδοκία. Ἡ καλὴ διάθεσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δεδομένη, καὶ τὰ εὐμενῆ ἐπακόλουθα αὐτῆς ἐνεργὰ μὲν δι' ὅλους κατ' ἀρχὴν τοὺς ἀνθρώπους, ἰδιαίτερος δὲ αἰσθητὰ διὰ τοὺς ἐμπράκτως ἀποδεχομένους τὰς ἀνωτέρω ἀγγελικὰς ἐξαγγελίας. Ἀντιθέτως, διὰ τοὺς ἀρνούμενους αὐτὰς καὶ ἐπιδιδόμενους εἰς τὴν ἀλληλοεκμετάλλευσιν καὶ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν, αἱ συνέπειαι βιοῦνται ὡς κρίσις

+ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας,

*παντί τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καί τῷ εὐσεβεῖ Λαῷ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.*

Ἀδελφοί Συλλειτουργοί καί τέκνα προσφιλέστατα
ἐν Χριστῷ τεχθέντι.

Ἦ Πρόνοια τοῦ Παναγάρχου καί Φιλανθρώπου Θεοῦ,
ἡ «ἐκ μή ὄντων» τά πάντα «ὡς ὄντα» καλέσασα
εἰς τήν ὑπαρξη, μᾶς ἀξίωσε, ὄχι μόνον νά
υπάρξωμε καί ἐμεῖς γιά ἓνα χρονικό διάστημα, ἀλλά
καί νά γνωρίσωμε μέσα εἰς τόν κόσμον καί τόν χρόνο, τά
θαυμάσια τῆς Θείας Παντοδυναμίας.

Ἐορτάζοντες, λοιπόν, καί ἐφέτος γιά μιᾶ ἀκόμη
φορά τά Χριστούγεννα, δηλαδή τό Μυστήριον τῆς
Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, καλούμαστε νά
προσεγγίσουμε τόν νηπιάσαντα Θεόν τῆς φάτνης μέ
ταπείνωση καί **εὐγνωμοσύνη**, ὥστε νά γενηοῦμε
«κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4, 7),
τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ «τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν»
(Φιλιπ. 4, 7).

Ἡ **ταπείνωση** ἐδῶ εἶναι ἀπαραίτητη, γιὰτί
πρόκειται γιά τό «μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον», ὅπως
τό κηρύττει μέ κατάνυξη ὁ Ἀπόστ. Παῦλος (Α' Τιμ. 3,
16).

Καί ἡ **εὐγνωμοσύνη** εἶναι ἐπίσης αὐτονόητη, γιὰτί
αὐτό τό Μυστήριον ἀφορᾷ ἄμεσα τόν ἄνθρωπον, τόν
κάθε ἄνθρωπον, πού ἐκτίσθη «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», γιά νά
ὀδεύσει «εἰς ὁμοίωσιν Θεοῦ» (πρβλ. Γεν. 1, 26).

Ἄν ἡ Ἐνανθρωπήση τοῦ Θεοῦ Λόγου γιά τόν Ἀπόστ.
Παῦλον ἀποτελεῖ τό μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον, γιά

ἀγωνίας καί ἀγχους, ὡς κρίσις οἰκονομική καί ὡς κρίσις
σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς μας καί ἀβεβαιότης ὑπαρξιακή.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πάντα λοιπόν τά ὑπό τῶν Ἀγγέλων ἐξαγγελθέντα
κατά τήν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἀγαθὰ ὑπάρχουν καί
σήμερον καί βιοῦνται ἐν πληρότητι ὑπό τῶν πιστευόντων
εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεάνθρωπον καί Σωτήρα
τοῦ κόσμου. Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπό ἐφέτος νά βιώνωμεν τά
Χριστούγεννα ὡς ἀρέσει εἰς τόν ἀγαθοδότην Θεόν, διὰ
νά βιώσωμεν τήν ἐπί γῆς καί ἐντός τῶν καρδιῶν μας
ἀνυπέβλητον Εἰρήνην καί τήν πλήρη ἀγάπης εὐδοκίαν
τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς. Ἄς καταστήσωμεν ἑαυτοὺς πρόσωπα
κοινωνοῦντα ἀγαπητικῶς μετὰ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ
συνανθρώπου, μετατρέπομενοι ἀπό ἄτομα εἰς πρόσωπα.
Ἄς ἀποβάλωμεν τὰ προσωπεῖα τοῦ διεσπασμένου καί
ἀποκεκομμένου ἀπό τόν Θεόν καί τήν εἰκόνα Αὐτοῦ,
τόν συνάνθρωπον, τόν πλησίον, ἐγωϊστικοῦ ἀτόμου, καί
ἄς ἐκπληρώσωμεν τόν προορισμόν μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ
ὁμοίωσις πρὸς τόν Θεόν διὰ τῆς ἐμπράκτου πρὸς Αὐτόν
πίστεώς μας. Ἄς γίνωμεν καί ἡμεῖς ἀναμεταδόται τῶν
ἀγγελικῶν ἐξαγγελιῶν πρὸς τήν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία

+ STYLIANOS

By the grace of God Archbishop of Australia

*to all the Clergy and devout faithful
of our Greek Orthodox Archdiocese.*

Brother concelebrants and God-protected children in
Christ who is born,

Ἦ The Providence of God which, in His Goodness and
Love for humankind, has called everything into
existence, "from non-being" into "being", has also
made us worthy not only to exist for a period of time,
but to identify, in the world and in time, the wonders of
the Divine Omnipotence.

Therefore, as we celebrate Christmas once again this
year, in other words the Mystery of the Incarnation of
God the Word (Logos), we are invited to approach God
as Infant in the manger with **humility** and **gratitude**, in
order that we might experience "according to the measure
of the gift of Christ" (Eph. 4:7), the peace of God "which
transcends all understanding" (Phil. 4:7).

Humility is imperative here because it relates to
the "great Mystery of godliness", as the Apostle Paul
preaches with devoutness (1 Tim. 3:16).

Gratitude is also self-understood, because this
Mystery concerns the human person directly; every
human who was created "in the image of God" in order
to approach "the likeness of God" (see Genesis 1:26).

If the Incarnation of God the Word for St Paul
constitutes the great Mystery of godliness, for St
John the Evangelist this Mystery is illumined by the

δεινῶς πάσχει καί δέν δύναται νά εὔρη, διὰ τῶν μέσων
τά ὁποῖα συνήθως χρησιμοποιεῖ, τήν Εἰρήνην καί τήν
Εὐδοκίαν. Ἡ μόνη ὁδός ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν πολεμικῶν
καί τῶν οἰκονομικῶν καί τῶν πάσης φύσεως κρίσεων
εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος μᾶς
διεβεβαίωσε ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ
Ζωή. Δοξάζομεν, λοιπόν, ὀλοκαρδίως τόν ἐν Ὑψίστοις καί
μεταξὺ ἡμῶν ἀναστρεφόμενον Συγκαταβάσαντα Ἰησοῦν
Χριστόν καί συνδιακηρύσσομεν μετὰ τῶν Ἀγγέλων ὅτι
εἶναι ἐφικτή καί ὑπάρχει ὄντως ἐπί τῆς γῆς καί ἐντός τῶν
καρδιῶν μας ἡ Εἰρήνη, διότι κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ, ὡς
Αὐτός ηὐδόκησε σαρκωθεῖς διὰ τῆς Γεννήσεως Αὐτοῦ ἐν
Φάτνῃ.

Ἄς ζήσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά, τήν χαρὰν τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καί τήν πρόγευσιν τῶν ὅσων ἀγαθῶν διὰ τόν ἄνθρωπον
διακηρύσσει ἡ τριπλῆ ἀγγελικὴ ἐξαγγελία.

Γένοιτο.

Φανάριον, Χριστούγεννα ,βιά'
+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
Διάκρυος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη τό Μυστήριον αὐτό φωτίζεται ἀπό τό ἄπλετο φῶς τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ μόνη αἰτία καί πηγή τῆς Δημιουργίας καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου:

«οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωῆν αἰώνιον»

(Ἰω. 3, 16)

Ἐχοντας τώρα ἐντοπίσει τήν Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὡς τήν κατ' ἐξοχήν αἰτία τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, πρέπει νά μή λησμονοῦμε ὅτι αὐτή ἡ Ἀγάπη ἔχει δύο χαρακτηριστικά γνωρίσματα, πού τήν ξεχωρίζουν ἀπό οποιαδήποτε ἄλλη ἔννοια ἀγάπης.

Εἶναι πρωτίστως γενική, δηλαδή ἀπευθύνεται πρὸς «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον» καί δεύτερον, ἀνανταπόδοτη, δηλαδή δέν προϋποθέτει κάποιο ἀντίκρουσμα, ἀλλά παρέχεται δωρεάν. Γι' αὐτό καί ὀνομάζεται Χάρις, ἐπειδή προσφέρεται ὡς χάρισμα εἰς πάντα ἄνθρωπον, ἀρκεῖ νά μήν τήν ἀπωθήσει ἀρνούμενος τήν δωρεάν.

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, πού ὑπῆρξεν ὁ μυστικώτερος καί βαθύτερος Θεολόγος τοῦ Βυζαντίου μᾶς λέγει ὅτι, ὅπως ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐκνοφόρησεν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τόν Θεόν Λόγον, ἔτσι καί κάθε πιστός δύναται νά «κυοφορήσει» τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ, γενόμενος «Θεοτόκος» καί «Χριστοτόκος».

Ὅσον ὅμως καί ἂν ἀκούγεται ἀνευλαβής, ἴσως δέ καί «βλάσφημος» ἡ διδασκαλία αὐτή τοῦ Ἁγίου Μαξίμου, πρέπει νά ὑπενθυμίσωμε ὅτι αἰῶνας πρὸ αὐτοῦ εἶχε κηρύξει πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη ὁ Ἁπ. Παῦλος τό ἀνήκουστον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς θεολογίας του, μέ τό «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. 2, 20).

Καί δέν εἶναι βεβαίως μόνον ὁ Ἅγιος Μάξιμος πού ἐπέμεινε σταθερά εἰς τόν βιωματικόν αὐτόν χαρακτήρα τῆς Χριστιανικῆς Θεολογίας. Καί ἄλλοι Πατέρες τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ὠνόμασαν «Δευτέραν Δημιουργίαν» τήν Ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅπως π.χ. ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξεν ἀπεριφράστως ὅτι «ὁ Θεός ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεωθῶμεν» καί ὅτι «ἐκεῖνος ἐπτώχευσεν, ἵνα ἡμεῖς πλουτίσωμεν τῇ ἐκείνου χάριτι».

Ἐν κατακλείδι, μπορούμε νά ποῦμε ὅτι ὄχι μόνον τοῦ Παύλου, ἀλλά καί τοῦ Πέτρου, καθὼς καί τοῦ Ἰωάννου ἡ «θεολογία» εἶναι μία ἐκτενῆς καί ἀκριβεστάτη συνέπεια τῆς περὶ Χάριτος διδασκαλίας τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ὁποία καί ἀποτελεῖ τό «πλήρωμα» τῆς λυτρωτικῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τήν δέ βαθυτέραν ἔννοιαν τοῦ «πληρώματος» τούτου, ἀντιλαμβανόμεθα ἀκόμη σαφέστερα ἀπό τήν ἐπιγραμματικὴν ρῆσιν τοῦ Ἰωάννου «ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ἰω. 1,17).

Τῷ ὑπὲρ ἡμῶν Ἐνανθρωπήσαντι Θεῷ Λόγῳ ἡ δόξα καί ἡ τιμὴ καί ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Διάπυρος πρὸς Αὐτόν εὐχέτης
Ὁ Αὐστραλίας ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Χριστούγεννα 2011

abundant light of God's love, which is the only cause and source of Creation and the salvation of the world and humanity.

"For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believes in him should not perish, but have everlasting life."

(Jn. 3:16)

Having now identified the Love of God as the pre-eminent cause of the divine Incarnation, we must not forget that this Love has two characteristic features which distinguish it from any other meaning of love.

It is primarily **general**, in that it is directed to "every person who comes into the world", and secondly, it is **unreturnable**, in that it does not presuppose some exchange, but is offered **free**. For this reason it is called **Grace**, because it is offered as a gift to every person, so long as one does not reject it, denying the gift.

St. Maximus the Confessor who was the most mystical and profound Theologian of Byzantium says to us that, just as Mary the Theotokos gestated God the Word by the Holy Spirit, in the same way, every faithful is able to "gestate" the Word of God, becoming one's self a "God-bearer" and a "Christ-bearer".

However, as much as this teaching of St. Maximus might sound irreverent, even "blasphemous", we should recall that centuries before him St. Paul had preached to all the nations that unprecedented point of his theology, "it is no longer I who live, but Christ who lives in me" (Gal. 2:20).

Of course, it is not only St. Maximus who consistently insisted on this **experiential** character of Christian theology. Other Fathers of the Ancient Church called the Incarnation of God the Word a "Second Creation", as for example, St. Athanasius who taught explicitly that "God became human so that we might become god by grace" and that "He became poor, that we might become rich by his grace".

In concluding, we are able to say that the "theology", not only of Paul, but also of Peter and John, is an extended and precise **consequence** of the New Testament teaching with regard to Grace, which also constitutes the "**fullness**" of God's salvific Truth in the history of humankind.

Furthermore, we are able to comprehend even more clearly the deeper meaning of this "**fullness**" from the epigrammatic words of John "for the law was given through Moses; grace and truth came through Jesus Christ" (Jn. 1:17).

To God the Word, who became Incarnate for all people, be glory and honour and worship to all ages.

Amen!

With fervent prayers to God

Archbishop STYLIANOS
Primate of the Greek Orthodox Church in Australia

Christmas 2011

Translation FSS

Theology and Science (the Academic Disciplines): A Comparative Study

Part II

The Emergence of Modern Science

by Dr Philip Kariatlis

In the January-March, 2011 issue of the Voice of Orthodoxy we presented some thoughts on the relationship between 'theology' and 'science' in the early Church in order to give consideration to the question whether theology can and should be accounted for as a science. In the following three issues we will continue this investigation in order to be in a position to offer an informed response to this all-important relationship by looking at the following themes specifically: this issue will discuss the emergence of what is now known today as modern science; having discussed what we mean by modern science, we will then be in a better position to examine the impact that this had on theology. In the final issue we will then be able to answer the question that initially began this study, namely 'can theology be called a science?'

Modern science, as we know it today, is only – approximately speaking – a four hundred year old phenomenon. Its birth and development in the late 17th century coincided with an influx of new scientific discoveries unprecedented up until that time. Yet its inception cannot be entirely attributed to this phenomenon alone – even though, of course, to some extent it was. Rather, the emergence of what today is known as modern science needs to be seen from within the context of the radically new method that it heralded with regards to how it would hereafter arrive at knowledge of an object. This new 'inductive' method, as it came to be known, of arriving at knowledge – namely through observation, experimentation leading to the formulation of a working hypothesis and eventually a possible theory – was by and large unknown up to that time, even though today it is taken for granted. Indeed, it has often been noted that this methodological shift in modern science was so dramatic that the Renaissance and Enlightenment could easily be reduced to mere historical trivialities. Accordingly, it is of vital importance to sketch, albeit briefly, the trajectory which saw the switch from 'pre-modern' to 'modern' science so as to be able to answer, in a more informed way – in the next two issues of the *Voice of Orthodoxy* – whether the modern conception of 'science' today can allow any room for the recognition of theology as an equally valid academic discipline. In light of this, we need to look briefly at the emergence of the modern conception of science in order to determine both its impact on theology and in light of this understanding decide whether theology can indeed still be called a 'science'.

Before briefly tracing the trajectory, however, a preliminary point needs to be made on the meaning and use of the word 'science' today. It was only in the mid 20th century that the word 'science' – which etymologically

simply means, 'knowledge' coming from the Latin, 'scio' – came to be reserved exclusively as a referent to the natural sciences (namely, physics, chemistry, geology etc.).¹ Whereas in former times all disciplines could be referred to as a science, insofar as they were concerned with the furtherance of knowledge in their different fields – irrespective of how that knowledge was arrived at (primarily through detached, rational and objective processes or through existential means, requiring the co-functioning of all the faculties of a human person, as is the case for theology) – today the word 'science' exclusively refers to the natural sciences. And to the extent that the word, 'science' is usually defined as "the study of nature and behaviour of the physical universe, based on observation, experiment and measurement"² the discipline and study of theology is excluded from this point of view because of its distinctly 'metaphysical' 'Subject' matter and unique methodology. Indeed, even the so-called *behavioural* or *human sciences* (psychology, history, sociology etc.) are regarded in less prestigious terms when compared to the natural sciences, again precisely because of their less concrete subject matter.

Now, in an attempt to summarize the beginnings of the radically new and innovative method of modern science, textbooks usually make reference to Galileo's free-fall experiments on gravity as it was this event which marked the shift from pre-modern to modern science. Accordingly, with regards to understanding the notion of gravity, the previous Aristotelian method of science would simply have involved a study of the relevant texts from which one could draw – what would then have been that heavy objects fall faster than lighter ones. In other words, science was done by theory and from what was considered to be self-evident first principles or causes. On the contrary, however, Galileo's method did not involve deducing certain facts from textbooks, but incorporated experimentation and observation of free-falling objects out of which some form of intelligibility could be discerned in the observed data. More specifically, Galileo's experiment, which entailed dropping heavy and light objects from the leaning Tower of Pisa, would have come to the conclusion that both heavy and light objects fall at the same rate.

1. Cf. Bernard Lonergan, *Method in Theology* (Minneapolis: The Seabury Press, 1972), 3: "So today the English word, science, means natural science. One descends a rung or more in the ladder when one speaks of behavioral or human sciences. Theologians finally often have to be content if their subject is included in a list not of sciences but of academic disciplines."

2. Collins Concise Dictionary and Thesaurus, (Glasgow: HarperCollins Publishers, 1985), 861.

Accordingly, modern science, insofar as it involved observation was progressive – namely, not permanent – involving an ongoing process of revision, correction and augmentation of what had previously been known. On the other hand, Aristotelian science was characterised by at least the following three elements: 1. *certainty*, 2. a *deductive method* and 3. a *necessary knowledge* the truth of which was *permanent*.

Reflecting a little further on these three differentiating characteristics mentioned above, it could be said that Aristotelian science considered itself to be *certain* precisely because it believed that knowledge gained of new objects was through their predetermined causes (irrespective if these were material, efficient, forma or final)³ and therefore any knowledge thus deduced could not be anything else. Modern science, on the other hand, did not begin with any preconceived first principles but was interested in discovering new knowledge through experimentation and observation (known as the inductive method, as mentioned above). Furthermore, the pre-modern method of doing science was *deductive*; namely it presumed self-evident axioms out of which new facts would be drawn out and produced. Modern science, however, was interested in engaging with the world around in order to observe what really happened and from this to discern some form of intelligibility in the observed data. Lastly, unlike Aristotelian science which considered itself to have knowledge which was of necessity since it alleged that all objects were simply necessary effects of their permanent causes – in this way also considering knowledge to be unchanging and unreformable – modern science allowed for continual revision and correction

From all this it becomes clear that insofar as Aristotelian science was dependent on ‘metaphysical causes’, where God was seen both as the ‘first cause’ and continuing provider of the world, there was no real conflict between theology and science. On the contrary, in the pre-modern understanding of science, theology represented an equally valid and integrated approach to the one truth. The advent of modern science, however, gradually brought with it a rift with theology. The reason for this was that even though it, at first, considered God to be the divine designer of the universe,⁴ it nonetheless came to question God’s active and immediate involvement in the everyday working of the universe. The laws of nature were now seen as an adequate explanation of how the world functioned, not any preconceived notion of divine providence. This mindset, known as deism, became very popular in the eighteenth century and was seen as an acceptable way of bringing together the findings of modern science which saw the laws of gravity, mass, motion and energy as

3. Put as simply as possible, material cause is the stuff/matter that brings something into being, efficient cause is the action/work that goes into something, formal cause is the plan or what we might call the blueprint that gives form to something and final cause is the purpose or end to which something tends.

4. Cf. many of Newton’s contemporaries for example who saw God as the designer of the universe – more specifically the ‘divine clockmaker’ – who initiated the universe but then left it to its own means.

holding the world together, without necessarily doing away with a divine cause for the universe. Increasingly, however, the spread of the modern scientific mindset in the eighteenth and nineteenth centuries went hand in hand with a growing sense of secularization and a materialist approach, which ruled out any theological interpretation of reality whatsoever. And so, many scientists – such as Pierre Laplace (d.1827) for example – saw no place for God in the world.⁵ Such an attitude, known as determinism, basically viewed nature sustained by a set of natural forces which were self-sufficient and self-contained.

It is prudent to turn our attention to this purely materialist approach to science, which claims that science necessarily rules out the existence of a personal God. Those who reject the place of theology amongst the academic disciplines today usually do so because they believe that theology is based on faith and not demonstrable evidence. Yet, it must be pointed out that those who question the alleged ‘objectivity’ of theology and its place amongst the academic disciplines must also admit that there are also theories in the sphere of science which offer logical and convincing explanations of what is observed within the world but which cannot necessarily be validated through ‘hard’ evidence. Rather, they require acceptance on faith and in trust since they cannot be proven beyond all doubt. For example, Galileo (1564 – 1642) and Sir Isaac Newton (1643 – 1727) put forward their famous hypothesis regarding gravity in order to explain the fall of objects towards the earth and the movement of planets around the sun, yet to the extent that gravity was an intangible hidden reality they were never able to prove such a notion beyond all doubt. Or today, those scientists who declare that the universe was in no way brought about by a purposive creator do not have the ‘hard’ evidence to prove such a contention. According to McGrath “one of the more puzzling features of the New Atheism is its aversion to any suggestion that atheists have beliefs.”⁶ In more recent times, philosophical discussions on the nature of science have shown that it too is historically and culturally conditioned and as such not entirely ‘objective’ as previously thought.⁷ Consequently, it cannot be stated that whilst theology rests on faith, science is solely based on factual statements of reality.

Indeed, the attitude that science alone is the source of all

5. Most famously, Darwin’s theory of natural selection claimed that it was not divine intervention that was responsible for the origins of species, but rather natural selection – namely that theory which interpreted variation in nature in terms of a process taking place of extensive periods of time where stronger species extinguished weaker ones. More particularly this evolutionary theory rejected any notion of divine origin and providence opting instead to explain the origins of the universe in terms of natural selection, chance and probabilities.

6. Alister McGrath, *Surprised by Meaning: Science, Faith and How We Make Sense of Things* (Louisville, Kentucky: Westminster John Knox Press, 2011), 21.

7. On this Haught made reference to Thomas Kuhn and pointed out that: “Scientific textbooks... tend to ‘mask’ or cover up the squabbles and conflicts that underlie the evolution of scientific understanding. They give students the impression that scientific method is a straight-arrow way to the truth, whereas the actual history of science indicates that growth in knowledge is not nearly that direct.” John Haught, *Science and Religion: From Conflict to Conversation* (NY: Paulist Press, 1995), 20.

reliable truth based on 'hard' evidence whilst theology is not is a view now widely known as 'scientism'.⁸ According to the Oxford dictionary, scientism is "a term applied to a belief in the omnipotence of scientific knowledge and techniques; also to the view that the methods of study appropriate to physical science can replace those used in other fields such as philosophy and especially human behaviour and the social sciences."⁹ And so, it follows that, according to this mindset, knowledge is reduced only to that which can be empirically measured.¹⁰ The corollary of this position is that any other type of discipline that lies beyond the scope of scientific enquiry is dismissed or openly rejected as invalid. It goes without saying that this ideological conviction of the universal applicability of the scientific method and indeed that it alone constitutes the only authoritative framework for human learning has impacted negatively on theology. But 'scientism' is not, strictly speaking, science, but an interpretative bias which necessarily want to rule out any notion of God's existence even though such a claim cannot be proven. It is unfortunate that many within the domain of science are influenced by scientism, this rationalist ideology, and are therefore very willing to connect their science with an antichristian mindset. It must be remembered, however, that the natural sciences can neither prove nor disprove the existence of God. Indeed, scientific conclusions are truths primarily arrived at through sensory perceptions; therefore the spiritual realm lies beyond the competence of the natural sciences. Whilst science can inform us about the biological material of the created world, it cannot pass judgement on the human soul for example, and its creation by God nor should it assert its belief at the expense of others.

More specifically, scientists typically opposed to a belief in a 'personal' God argue that science has now explained much of how the world functions through its deeper understanding of the predictable laws of nature and that, therefore natural occurrences, whether good or bad, cannot be attributed to a divine beneficence. Furthermore, it is argued that the greater understanding of natural processes make belief in a personal and providential God superfluous. In response to this claim, firstly it has to be admitted that the question of the existence of a personal God lies outside the parameters of science and as such one could not possibly expect this discipline to shed any light on such a complex question. Physics, for example, does

---

8. Cf. David Ray Griffin, *Religion and Scientific Naturalism: Overcoming the Conflicts* (Albany: State University of New York Press, 2000), 10. For an excellent study, see Michael Stanmark, *Scientism: Science, Ethics and Religion* (Aldershot: Ashgate, 2001).

9. 'Scientism', definition 2, Oxford English Dictionary web edition, accessed 16 October, 2011.

10. Furthermore, in this context scientism ends up become the basis of human values, meaning and purpose, which have traditionally been the domains of ethics and religion respectively. Yet when properly applied the scientific method not only has boundaries and can therefore not be legitimately applied to all fields of study but also must remain theologically neutral, neither espousing nor denying of theological claims. When it imposes metaphysical assumptions on observational data it ceases to be science and instead becomes an ideology bereft of its true purpose.

not deal with 'personality' in nature – such as questions on human history, humanity's struggle for freedom or the problem of evil – let alone inquiring into the existence of a personal God. As such, there have been no discoveries in science which rule out the existence of a divine, personal being. Rather, it is a certain ideological predisposition that some may have rooted in an implicit scientism – namely, that belief and hope, as mentioned above, that all of reality in the future will be fully understood in terms of the sciences (such as chemistry or physics) – that leads to a rejection in God.¹¹ Having said this, however, theology must present its vision of a personal God in light of the contemporary scientific cosmological findings – without of course locking itself into any specific theories – so that its vision is one which is intelligible, and therefore acceptable, to the scientific world of today.

Notwithstanding, however, the gradual rift between science and theology over the past 400 years which ultimately resulted in the popular belief that the two are irreconcilable, a case will be put forward – in the following issues – arguing in favour of the two distinct domains recovering once again the connection they once enjoyed without this of course wanting to suggest any superficial harmony or conflation between the two. As will be shown, this is especially important for those desiring a more coherent vision of reality. Such an approach would not only see science informing theology, but also theology providing an interpretative framework for the scientific enterprise resulting in a deepened understanding of the universe. Haught described it in the following way:

The days in which scientific ideas could be used to seal arguments for God's existence are over. Still, it is convinced that, without in any way interfering with scientists' own proper methods, religious faith can flourish alongside of science in such a way as to co-produce with it a joint meaning that is more illuminating than either can provide on its own.¹²

Most importantly for theology at any rate, unless an attempt is made to express its vision of reality in ways that take seriously the best of science it will run the danger of becoming intellectually irrelevant. Consequently, it will be argued that constant interaction between science and theology in a spirit of 'critical realism' is necessary, an approach which on the whole best exemplified the Patristic tradition and in one which should therefore reflect the Eastern Orthodox approach today.

---

11. Cf J. Haught, *Science and Religion*, 33, 34.: "The materialist belief, however, has become so intimately intertwined with modern science that today many scientists hardly even notice the entanglement. And so they often present as 'science' what is in fact a set of unproved metaphysical assumptions carelessly conflated with scientific method...we are convinced that it is the naïve merging of science with a materialist or naturalist belief system that misleads many modern intellectuals into thinking of science as irreconcilable with religion. For it has yet to be shown that any purely scientific discovery contradicts the idea of a personal God."

12, J. Haught, *Science and Religion*, 18.

ADDRESS
OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP STYLIANOS
OF AUSTRALIA
2ND EPISCOPAL ASSEMBLY OF OCEANIA

Sydney, Australia, 16th October 2011

Your Eminences and Your Graces, beloved Brothers in the Lord,

Just prior to the commencement of our 2nd 'Episcopal Assembly', we (the Canonical Orthodox Bishops in the Oceania region) were obliged, for technical reasons, not to organize the otherwise customary Hierarchical Concelebration, so that we can concentrate our attention mainly on the theological proceedings of the Assembly which, in any case, open and close each time with brief petitions and prayers, in the spirit always of our Eucharistic Unity with one another.

Allow me, then, dear Brothers, to welcome you all wholeheartedly once again to the see of our Holy Archdiocese of Australia in Sydney, and indeed in the name of His All Holiness our Ecumenical Patriarch Bartholomew, on behalf of my humble person, joined by Their Graces, my four Assistant Bishops, other reverend Clergy, the Monastic Brotherhoods and Sisterhoods around Australia, together with all the faithful.

It is obvious and self-evident to each of us that we need to recall in our memory all that we had stated last year by way of introduction, regarding the thorny problem of the Orthodox Diaspora which, instead of presenting improved brotherly relations between us over time, unfortunately appears to become even thornier, and this because the 4th Pre-Synodical Pan-Orthodox Meeting did not properly appreciate from the outset the extensive Pastoral experience of the spiritual Shepherds who honorably make every effort in each region of the Diaspora.

Consequently, for the sake of truth, but also on account of the brotherly love that is due to each of you, I must observe that at least those vital ecclesiological remarks that I had submitted to the Venerable Centre in Phanar (concerning the mission of the 'Episcopal Assemblies' and their Regulations), were indeed read in the Holy Synod of the Patriarchate and conveyed via the appropriate Synodical Committee to the 4th Pre-Synodical Pan-Orthodox Meeting for the purpose of further evaluation and utilization, but we have heard nothing about this since then.

In this way, we have all remained within the atmosphere of a well-intentioned 'optimism' and, at the same time, we have been exposed to the dangers

of a peculiar and unnecessary activism, to the point unfortunately of witnessing, often through the events themselves, that the self-evident honesty and support between Brothers in Christ of the same Orthodox Faith is cast into doubt.

Yet, how would it be possible for the temptations and scandals of Nationalism not to arise in the unprotected realm of the Diaspora which is without ballast in general? Although we all boast that it has been condemned synodically from long ago, we see in practice that this accursed disease is 'raging' even in the heartlands of senior Autocephalous Churches.

For these reasons precisely, I hope and trust that each of us, taking into account the enormous responsibilities involved, will make every effort to avoid thoughts and actions which are not only capable of depriving us of the warmth of the brotherly love between us, but also of giving a completely mistaken image of our common Holy Mother, Orthodoxy, in the broader Diaspora.

With the certainty that the other Brother participants in our Assembly will always be bearers - in spite of any difficulties - of the truly obligatory brotherly and peaceful disposition, I call for and await the same honesty from each of us, so that we may hope that God of the heavenly Powers and Mercy will crown our every honest endeavor with success accordingly.

[translation from the original Greek DK]

2ND EPISCOPAL ASSEMBLY OF OCEANIA ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ - COMMUNIQUE

Τά Μέλη τῆς Β' Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως ὅλων τῶν Κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων Ὠκεανίας συνήλθαν ἐν Σύδνεϋ Νέας Νοτίου Οὐαλίας, ἀπό 16ης ἕως 17ης Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ὑπό τὴν *ex officio* προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανοῦ.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως ἤρχισαν διὰ συντόμου προσευχῆς καὶ διεξήχθησαν εἰς τὰ Κεντρικά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας εἰς Redfern.

Ἐλαβαν μέρος οἱ: Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανός (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο), Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παῦλος (Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας), Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος (Ἐκκλησία τῆς Σερβίας), Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μιχαήλ (Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας), Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμφιλόχιος (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο - Νέα Ζηλανδία), Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἰζεκιήλ (βοηθός Ἐπίσκοπος), Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σεραφεῖμ (βοηθός Ἐπίσκοπος), Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νίκανδρος (βοηθός Ἐπίσκοπος), Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἰάκωβος (βοηθός Ἐπίσκοπος), Αἰδεσ/τατος π. Michael Protopopov (ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἰλαρίωνα, ὁ ὁποῖος καὶ διεβίβασε γραπτόν μήνυμα τοῦ Μητροπολίτου) καὶ π. Michael Smolynec (ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Παρνασσοῦ κ. Ἰωάννην τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς).

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν ἐγένετο συζήτησις σχετικῶς μέ τας ληφθείσας ἀποφάσεις τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως (Ὀκτώβριον 2010), καὶ ἠκολούθησεν ἐνημέρωσις ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν Ἐπιτροπῶν.

Μετὰ ἀπό διεξοδικὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν, ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Νά διοργανοῦται ἐτησίως Σύναξις τοῦ ἱεροῦ Κλήρου ὅλων τῶν Κανονικῶν Δικαιοδοσιῶν, πρὸς ἀλληλογνωριμίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνελεύσεως, εἰς τοπικόν ἐπίπεδον.
2. Νά ἰδρυθεῖ ἐπίσημη ἰστοσελίδα τῆς Συνελεύσεως, μέ σκοπὸν τὴν πληροφόρησιν τῶν πιστῶν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, ἢ ὁποῖα θά συμπεριλαμβάνει καὶ ἐπίσημον κατάλογον ὁλοκλήρου τοῦ Κανονικοῦ Κλήρου καὶ τῶν σχισματικῶν ομάδων.
3. Νά ζητηθεῖ νομικὴ γνωμάτευσις, σχετικῶς μέ τὴν γενομένην πρότασιν περὶ νομικῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως Ὠκεανίας.
4. Νά διοργανωθεῖ ἀπό κοινοῦ, κατὰ τό ἔτος 2013, ἐκδήλωσις διὰ τὴν 1,700ην Ἐπέτειον ἀπό τὴν ἐκδοσιν τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδολιάνων.
5. Νά τονισθεῖ εἰς τόν ἀρμόδιον Φορέα τῆς Πολιτείας τῆς Βικτωρίας ἢ θέσις τῶν Κανονικῶν Ἐκκλησιῶν,

The members of the 2nd Episcopal Assembly of all canonical Orthodox Bishops of Oceania welcomed once again the opportunity to meet in Sydney from October 16-17, 2011, under the chairmanship *ex officio* of His Eminence Archbishop Stylianos of Australia.

The Assembly commenced with prayer at the central offices of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia, Redfern.

Present were: His Eminence Archbishop Stylianos (Ecumenical Patriarchate – Australia), His Eminence Metropolitan Paul (Antiochian Patriarchate), His Grace Bishop Irinej (Serbian Church), His Grace Bishop Mihail (Romanian Church), His Eminence Metropolitan Amphilochios (Ecumenical Patriarchate – New Zealand), His Grace Bishop Ezekiel (Assistant Bishop), His Grace Bishop Seraphim (Assistant Bishop), His Grace Bishop Nikandros (Assistant Bishop), His Grace Bishop Iakovos (Assistant Bishop), the Very Rev. Father Michael Protopopov (representing His Eminence Metropolitan Hilarion of the Russian Orthodox Church, who read a letter of greeting from His Eminence Metropolitan Hilarion) and Rev. Father Michael Smolynec (representing His Eminence Archbishop Ioan of Parnassou of the Ukrainian Orthodox Church in the Diaspora).

The Bishops continued the work of the first Assembly, held in Sydney in October last year, and heard the Reports of the respective Committees.

It was unanimously agreed:

1. To arrange an annual Synaxis meeting of Clergy of all canonical jurisdictions for the purpose of forming brotherly relations and to have collaboration in carrying out the decisions of the Assembly on a local level;
2. To launch an official website of the Assembly that will inform our faithful of its work and provide a source of information, that would include a catalogue of canonical Clergy and thereby knowledge of schismatic groups;
3. To seek legal opinion with regard to the suggested promulgation of a Statute for the Episcopal Assembly of Oceania;
4. To organise a common celebration to mark the 1,700th anniversary of the Edict of Milan in 2013;
5. To respond formally to the Healthcare Chaplaincy Council of Victoria affirming the position of the canonical Churches in relation

ὡς πρὸς τὴν ποιμαντικὴν μέριμνα καὶ ἐπισκέψιν ὄλων τῶν ἀσθενῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὰ Νοσοκομεῖα (Chaplaincy), ἀδιακρίτως ἐθνικῆς καταγωγῆς.

6. Νά συγκροτηθεῖ ὁμάδα διακεκριμένων Ὁρθοδόξων Θεολόγων, Ἰατρῶν, Ψυχολόγων, Νομικῶν καὶ ἄλλων ἐμπειρογνομόνων, ἡ ὁποία θὰ ἐνημερῶνει συμβουλευτικῶς τοὺς Ἱεράρχας τῆς Ὠκεανίας περὶ τῶν ἠθικῶν διαστάσεων διαφόρων Κυβερνητικῶν Νομοσχεδίων, πρὸς διατύπωσιν κοινῶν δηλώσεων.

Ἡ Συνέλευσις ἐπίσης ἐξήτασεν ἀναφορὰν σχετικῶς μὲ Νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὄλων τῶν Κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ εἰδικώτερα αὐτὴν τῶν Ληξιαρχικῶν Πράξεων τελομένων Γάμων.

Ἐγένετο εἰσήγησις ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν φοιτητῶν τῶν Πανεπιστημίων, ἡ ὁποία συνῆλθεν ὑπὸ τὴν Συμπροεδρείαν τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Εἰρηναίου καὶ Ἰεζεκιήλ. Ἡ Συνέλευσις ἔκαμε δεκτὴν τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς νά ἀναθέσῃ τὴν Προεδρείαν αὐτῆς εἰς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μιλητουπόλεως Ἰάκωβον.

Τέλος, ἡ Συνέλευσις τῶν Κανονικῶν Ἐπισκόπων Ὠκεανίας διακηρύσσει διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν ἐνότητα Αὐτῆς ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν μεταξύ των ἀδελφικὴν ἀγάπην, καθὼς καὶ τὴν πρόθεσιν συνεργασίας ὄλων διὰ τὸ καλὸ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν Αὐτῆς, εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Ὠκεανίαν.

Σύδνεϋ, τῆ 17ῃ Ὀκτωβρίου 2011

His Eminence Archbishop Stylianos (Ecumenical Patriarchate - Australia)

His Eminence Metropolitan Paul (Antiochian Patriarchate)

His Grace Bishop Irinej (Serbian Church)

His Grace Bishop Mihail (Romanian Church)

to Hospital Chaplaincy, without ignoring the pastoral dimension of ministering to all infirm Orthodox, irrespective of national backgrounds; and

6. To bring together prominent Orthodox theologians, medical doctors, psychologists, ethicists, legal and public policy experts to enable the Hierarchs of Oceania to issue responsible joint statements with regard to the ethical dimensions of proposed Government legislation.

The Assembly received a Report on the draft Act of Parliament for the recognition of all canonical Orthodox Churches in New Zealand, and specifically with regard to the registration of Marriage Celebrants.

Another Report was received from the Committee on Campus Ministry, which met under the co-Chairmanship of His Grace Bishop Irinej and His Grace Bishop Ezekiel, the primary focus of which was to develop Orthodox Chaplaincy in tertiary educational institutions. The Assembly confirmed the proposal of the Committee to appoint His Grace Bishop Iakovos of Miletoupolis to Chair the Committee.

The Assembly reaffirms its unity in our Lord Jesus Christ, and in brotherly love, committing ourselves to work together for the good of the holy Orthodox Church and its children in Australia and throughout Oceania.

Dated 17th October, 2011

His Eminence Metropolitan Amphilochios (Ecumenical Patriarchate - New Zealand)

His Grace Bishop Ezekiel (Assistant Bishop)

His Grace Bishop Seraphim (Assistant Bishop)

His Grace Bishop Nikandros (Assistant Bishop)

His Grace Bishop Iakovos (Assistant Bishop)

Α΄ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Οκτώβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

– Έχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱ.Ν. Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου Crows Nest (2-10-11).

– Παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα τό ὅποιον παρέθεσεν ὁ νεοχειροτονηθείς Προσβύτερος π. Παν. Μαυρομμάτης, εἰς τήν Αἴθουσαν τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγ. Στυλιανού Sutherland. Τό ἐν λόγῳ γεῦμα ὠργάνωσε ἡ ὡς ἄνω Ἑνορία, μετὰ τοῦ νεοχειροτονηθέντος ὥστε τὰ ἐξ αὐτοῦ ἔσοδα νά διατεθοῦν ὑπέρ ἐνίσχυσεως τῶν προγραμμάτων τῆς Ἱεραποστολῆς ἐν Κένυα (9-10-11).

Ἐδέχθη τόν ἐκ τῆς Ἑνορίας Ἁγίας Παρασκευῆς Taigum Κουησλάνδης κ. Μιχαήλ Ἐλφη, μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ὡς ἄνω Ἑνορίας, μετὰ τῆς Συζύγου του Ἀσπασίας (12-10-11).

– Ἐδέχθη τόν Γεν. Διευθυντήν τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειάδος Ν.Ν.Ο. π. Νικ. Σταυρόπουλον, ὁ ὅποιος τόν ἐνημέρωσε διά τήν πορείαν τῶν ἐν λόγῳ Ἰδρυμάτων (13-10-11).

– Εἰς τούς χώρους τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς, καί δὴ ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Συνεδριάσεων, ἐκήρυξε τήν ἑναρξιν τῆς Β΄ Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως τῶν Κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων τῆς Ὠκεανίας. Μετὰ τήν γενομένην προσευχήν καλωσώρισε τούς Ἐπισκόπους ὄλων τῶν Δικαιοδοσιῶν καί εὐχήθηκε οἱ Ἐργασίαι νά στεφθοῦν ἀπό ἐπιτυχίας.

– Εἰς τήν ἐν λόγῳ Συνεδρίασιν παρεκάθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτης Παῦλος (Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας), Θεοφ. Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος (Σερβική Ἐκκλησία), Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιχαήλ (Ρουμανική Ἐκκλησία), Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμφιλόχιος (Νέα Ζηλανδία – Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον), Θεοφιλέστατοι βοηθοί Ἐπίσκοποι Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ, Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, Δορυλαίου κ. Νίκανδρος, Μιλητουπόλεως κ. Ἰάκωβος, καθὼς καί οἱ Αἰδεσ/τατοὶ π. Μιχαήλ Protoporon (ἐκπροσωπῶν τόν Σεβ. Μητροπολίτην Ἰλαρίωνα τῆς ἐν Διασπορᾷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας) καί π. Μιχαήλ Smolynec (ἐκπροσωπῶν τόν Σεβ. Αρχιεπίσκοπον Παρνασσού κ. Ἰωάννην τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς).

– Οἱ Ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως διεξήχθησαν συμφώνως πρὸς τό κάτωθι πρόγραμμα:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ Β΄ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΟΚΕΑΝΙΑΣ

Σύδνεϋ 16-17 Οκτωβρίου 2011

ΚΥΡΙΑΚΗ 16-10-2011

Ὥρα 17.30 μ.μ. Ἐναρξιν Συνελεύσεως – Προσευχή

– Εἰσήγησις Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανού

– Κατάρτισις καταλόγου θεμάτων πρὸς συζήτησιν

Ὅλοι οἱ παρόντες ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν δύνανται νά λάβουν τόν λόγον (5-7 λεπτά). Σημειωτέον, ὅτι θά ὑπάρχει καί συζήτησις ἐπὶ τῶν λεγομένων.

Ὥρα 19.30 μ.μ. Ἐπίσημος ὑποδοχή τῶν Συνέδρων εἰς τήν Ἑνορίαν τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, Sydney – Alexandria.

– Δοξολογία χοροστατούντος τοῦ Αρχιεπισκόπου Αὐστραλίας καί Προέδρου τῆς Συνελεύσεως.

– Ἐν συνεχείᾳ, πανηγυρικόν δεῖπνον καί ἐκτέλεισις πλουσίου μουσικοῦ προγράμματος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 17-10-2011

Ὥρα 9.30 π.μ. Συνέχεια ἐργασιῶν εἰς τόν Χῶρον τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς (242 Cleveland St, Redfern-Sydney).

11.00 π.μ. Πρωϊνός Καφές-Τεῖον εἰς τήν Μεγάλην Αἴθουσαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

11.30 π.μ. Συνέχεια τῶν ἐργασιῶν

13.30 μ.μ. Γεῦμα εἰς τήν Ἱ. Αρχιεπισκοπήν

14.30 μ.μ. Συνέχεια τῆς Συνεδριάσεως - Ἐκδόσις Ἀνακοινωθέντος

Ὥρα 15.30 π.μ. Απογευματινός καφές-τεῖον εἰς τήν Αἴθουσαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

16.30 μ.μ. Τέλος τῶν ἐργασιῶν

(Στή σελ. 48 τοῦ παρόντος δημοσιεύεται ἡ Εἰσήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου καθὼς καί τό ἐπίσημον ἀνακοινωθέν).

– Ἐδέχθη τόν Γενικόν Διευθυντήν τῆς Beirut Hellenic Bank κ. Salim Sfeir, μετὰ τῶν κ.κ. James Wakim (Διευθυντή τῆς ἐν λόγῳ τραπεζῆς ἐν Αὐστραλίᾳ) καί Νικ. Πάππα (Chairman τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς τραπεζῆς ἐν Αὐστραλίᾳ) (17-10-11).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Leichhardt (19-10-11).

– Παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπό τοῦ ἱεροῦ Βήματος, εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν, κατά τήν θ. Λειτουργίαν, τήν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ ἐορτάζων Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Ἰάκωβος. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησε διά τόν Θεοφιλέστατον καί τήν προσφορὰν του πρὸς τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τῆς νέας θέσεως του, ὡς βοηθοῦ Ἐπισκόπου ἐν Μελβούρνη (23-10-11).

– Ἐδέχθη τήν Διευθύντριαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προγράμματος τοῦ Κρατικοῦ Πολυεθνικοῦ Σταθμοῦ SBS κ. Βάσω Μόραλη (26-10-11).

– Ἐδέχθη καί καλωσώρισε εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν τόν ἐκ Μελβούρνης Κληρικόν μας π. Δημοσθένην Νικολάου, μέ ὁμάδα 20 Ἑνοριτῶν, πρὸς τούς ὁποίους ὠμίλησεν ἐν συντόμῳ.

– Ἐδέχθη τόν ἐκ Κρήτης Κληρικόν π. Ἀντ. Παπαδοκοκολάκη μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του, οἱ ὁποῖοι ἤλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ υἱοῦ των καί συγγενῶν (28-10-11).

Ἐπεσκέφθη εἰς τό Νοσοκομεῖον St Vincent's Private τόν ἀσθενούντα κ. Βασίλειον Σταυρόπουλον, Δικηγόρον, εὐσεβές μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας καί Ἱεροψάλτην τοῦ Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Earlwood (31-10-11).

Κατά τον μήνα Νοέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

– Ἐδέχθη τόν ἐκ Μελβούρνης Κληρικόν μας π. Παν. Ζουμπούλην, Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh, μετὰ 15 μελῶν τῆς Νεολαίας τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας, οἱ ὁποῖοι ἤλθον νά ἐπισκεφθοῦν τίς ἐγκαταστάσεις τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς καί τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος τούς καλωσώρισε καί ὠμίλησεν εἰς αὐτούς καταλλήλως (1-11-11).

– Ἐδέχθη τόν π. Νικ. Σταυρόπουλον, Διευθυντήν τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειάδος Ν.Ν.Ο. (3-11-11).

Ἀνεχώρησε δι' ὀλιγοήμερον ἀνάπαυσιν (4-11-11).

– Παρέστη συμπροσευχόμενος, κατά τήν θ. Λειτουργίαν, ἱερουργούντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς εἰδικῶς διαμορφωθέντα χώρον, εἰς τό οἰκόπεδον ὅπου θά ἀνεγερθεῖ ὁ νέος Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος Central Coast. Μετὰ τήν θ. Λειτουργίαν, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε

τήν Ακολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ καί ἔθεσε τόν θεμέλιον λίθον, ὀμιλήσας καταλλήλως καί παροτρύνας τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν ἐκ Σύδνεϋ, Newcastle καί Gosford, νά ἐνισχύσουν τὸ ἱερόν τοῦτο ἔργον. Πρῶτος καί μέγας δωρητὴς ἦτο ὁ κ. Παν. Μάγειρος, ὁ ὁποῖος προσέφερε τὸ ποσόν τῶν \$ 50,000, καί ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν εὐγενῆ ἀμίλλα διὰ τὰ μυστήρια, ὁ κ. Μάγειρος προσέφερε ἄλλες \$ 10,000, τὸ δεύτερον μυστήρι ἡ κ. Σοφία Κατσάρη προσέφερε \$6,000 καί τὸ τρίτο ἡ διὰ Ἰουλίᾳ Ἑλληνα \$5,000. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα μεθ' ὄλων τῶν προσκυνητῶν (12-11-11).

–Ἐδέχθη τοὺς ἐξ Ἑλλάδος ἐμπόρους Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν κ.κ. Γ. Λουκάκη καί Ἰω. Τσῶνη, ἐκράτησε δέ αὐτοὺς εἰς μεσημβρινὴν τράπεζα (16-11-11).

–Ἐδέχθη τὴν κα Μυρσίνη Ὀνουφριάδη μετὰ τοῦ υἱοῦ της Μιχαήλ (17-11-11).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Παν. Ἀναστασιάδη (18-11-11).

–Ἐδέχθη τὴν ἐξ Ἑλλάδος Καθηγουμένην τῆς Ἱ. Μονῆς Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Μοναχὴν Ξένην, συνοδευομένην ἀπὸ Ἀδελφᾶς τῆς ἐν λόγῳ Ἱ. Μονῆς.

–Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. π. Εὐσέβιον, μετὰ τοῦ Προηγούμενου τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Στεφάνου καί τὸν Μοναχόν Νεκτάριον (22-11-11).

–Προήδρευσε Συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου (23-11-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αἰκατερίνης Malvern (24-11-11).

–Τὸ ἑσπέρας, παρεκάθησεν μετὰ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ, Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου, τοῦ Προέδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Κόντη καί ἄλλων συνεργατῶν εἰς ἐπιτελικὰς θέσεις τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τὸ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀνομαστηρίων τοῦ Ἐπίσημον Ἐτήσιον Δεῖπνον τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων Μελβούρνης. Κύριος ὀμιλητὴς τῆς βραδιᾶς ἦτο ἡ Ἱατρὸς Μαρία Παπακωνσταντίνου, χρεὴ δὲ Τελετάρχου ἐξετέλεσε ὁ κ. Βαΐος Αναστασόπουλος. Τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἐκάλυψαν τὰ χορευτικὰ συγκοπήματα τῶν Κολλεγίων μας «Ἁγ. Ἰωάννης» καί «Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι», καθὼς καί τὸ τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως Μελβούρνης (25-11-10).

–Μέ συμπροσευχομένους ἀπὸ τοῦ Ἱ. Βήματος τοὺς Θεοφ. βοηθοὺς Ἐπισκόπους Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ καί Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου, καθὼς καί τοὺς ἐν Μελβούρῃ λοιποὺς Κληρικοὺς μας, ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προστάτου αὐτοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνοσ καί Ἁγίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐσταθίου καί ἐκήρυξε

Ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ τοῦ Θεμελίου λίθου εἰς τὸν νέον Ἱ.Ν. Ἁγ. Χαραλάμπους Central Coast (12-11-11).

καταλλήλως. Ἐπηκολούθησεν εἰς τὴν Αἴθουσα Τελετῶν ἢ καθιερωμένη Δεξίωσις τοῦ ἐκκλησιάσματος, ὀλίγον δὲ ἀργότερον καί Ἐπίσημο Γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ Κληρικοὶ καί λαϊκοὶ Ἐπιτελικοὶ συνεργάτες (26-11-10).

–Παρεκάθησεν εἰς τὸ ἀνάλογον Ἐπίσημο Δεῖπνον τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων Ν.Ν.Ο., τὸ ὁποῖο ἐδόθη εἰς τὸ γνωστὸ Palais Reception. Ἐπικεφαλῆς τῶν ὑπὲρ τοὺς 450 συνδαιτημόνας παρεκάθησαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἀπολωνιάδος κ. Σεραφεῖμ καί Δορυλαίου κ. Νικάνδρος, ὁ ἐν Σύδνεϋ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Βασ. Τόλιος μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ διαπρεπὴς Καθηγητὴς Ἀνοσολογίας κ. Ἀριστείδης Κριλλῆς, ὁ ἐξ Ἑλλάδος ἐπισκέπτῃς πρωτανεψιὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἱατρὸς Σπυρίδων Μυγιάκης, ὁ ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Μιχ. Διαμαντῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Παν. Θεοφίλου καί ὁ Πρωτοπρ. π. Στυλιανὸς Σκουπῆς (Συμποσιάρχης) μετὰ τῆς Προεσβυτέρας του Παναγιώτας. Κύριος ὀμιλητὴς τῆς βραδιᾶς ἦτο ὁ ἐκ τῶν Ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς π. Παναγιώτης Μαυρομάτης, ὁ ὁποῖος μέ γλαφυρότητα περιέγραψε τὴν πορείαν 35 ἐτῶν εὐόρκου διακονίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας εἰς Αὐστραλίαν, μέσα ἀπὸ τοὺς στίχους ποιημάτων τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ὁ δὲ Ποιμενάρχης μας ἀπήντησεν ἀναλόγως, εὐχα-ριστήσας ἰδιαιτέρως τὸν π. Παναγιώτην, ἀλλὰ καί ὄλους τοὺς παρευρισκομένους, οἱ ὁποῖοι μέ τὴν παρουσία τους ἐκδηλώνουν κάθε φορὰ τὴν ἀγάπην καί τὸν σεβασμὸν τους πρὸς τὴν ταπεινότητά του (28-11-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀπ. Ἀνδρέου Gladesville, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον δεῖπνον μεθ' ὄλων τῶν προσκυνητῶν (29-11-10).

Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Προήδρευσε Συνεδριάσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀ' Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας (1-12-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγίου Νικολάου Marrickville (5-12-11).

–Ἐδέχθη τοὺς ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown κ. Νικ. Μαδούρη καί κ. Ν. Πλωμαρίτη (6-12-11).

–Ἐδέχθη τὴν Καθηγήτριαν κα Ὅλγαν Ἀποστολοπούλου, διὰ προσωπικὸν αὐτῆς θέμα (7-12-11).

–Ἐδέχθη τοὺς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Δυτικῆς Αὐστραλίας, Μοναχοὺς π. Θαλάσσιον καί π. Προδρομον (8-12-11).

–Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Βουνοῦ Springwood, Ἀρχιμ. π. Κυριακὸν Σταυρονικητιανόν (9-12-11).

Ἀπὸ τὸ ἐν Σύδνεϋ ἐπίσημον Δεῖπνον ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβασμιωτάτου (28-11-11).

-Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ν. Αγίου Σπυριδώνος Kingsford. Εις δέ τό τέλος του Έσπερινού επέδωκε Ποιμαντικήν Ευαρέσκειαν εις τό ζεύγος Στεφάνου και Αναστασίας Παπαπέτρου, διά τήν επί 50 συνεχή έτη προσφοράν των εις τήν ως άνω Ένορίαν. Κατά τό έπακολούθησαν έόρτιο Δείπνον, έδόθησαν τιμητικάί πλακέτες και βραβεία εις επί μακρόν διακονήσαντας τήν Ένορίαν, τό Ήμερήσιον Κολλέγιον και τό έν γένει έργον τής Έκκλησίας έν τή περιοχή. Εις τούς άριστεύσαντας εκ των σπουδαστών του Κολλεγίου «ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ», έδόθησαν τά καθιερωμένα βραβεία μετά χρηματικής ευλογίας, έν ειδει ύποτροφίας. Κατά τάς έπ' ευκαιρία συντόμους όμιλίας, όπως πάντοτε, ανακοινώθησαν και τά ποσά, τά όποια κατ' έτος προσφέρει ή Ένορία Αγ. Σπυριδώνος εις Ευαγή Ίδρύματα τής Παροικίας και εις τήν Θεολογικήν μας Σχολήν. Τήν όλην Εκδήλωσιν έπεσφράγισε, καθ' ήν είχεν ύποχρέωσιν, ό Ποιμενάρχης, ιδιαιτέρως επαινέσας τό γεγονός ότι, και τήν φοράν αυτήν τό Δείπνο έσέρβισαν, κατά τό πλείστον, άγόρια και κορίτσια από τούς σπουδαστάς των Ανωτέρων Τάξεων του Κολλεγίου (11-12-11).

-Εδέχθη τόν εκ Gold Coast Έφημ. του Ι.Ν. Αγίας Άννης π. Ρωμανόν Στεργίου.

-Προήδρευσε Συνεδριάσεως τής Έφορίας τής Θεολογικής Σχολής του Απ. Ανδρέου (13-12-11).

-Εδέχθη τόν εκ των Αποφοίτων τής Θεολογικής μας Σχολής κ. Θεόδωρον Δημητρίου (16-12-11).

-Έχοροστάτησε και έκήρυξε, κατά τήν θ. Λειτουργίαν, εις τόν Ι. Ν. Αγ. Στυλιανού Sutherland.

-Τό έσπέρας, συνοδευόμενος από τόν Θεοφ. βοηθόν του Έπίσκοπον Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ, παρηκολούθησε τήν κατ' έτος από τό Συμβούλιό τής Κεντρικής Νεολαίας τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής, οργανωθείσαν εκδήλωσιν των Χριστουγεννιάτικων Καλάνδων, εις δέ τό τέλος ώμίλησε καταλλήλως εις τό πλήθος των πιστών (18-12-11).

-Εδέχθη τόν κ. Ιω. Μεράβογλου από τόν Ραδιοφωνικόν Σταθμόν 2MM και ήχογράφησε τό επί τοις Χριστουγέννις Μήνυμά του.

-Εδέχθη τόν Ίερατ. Προϊστάμενον τής Ένορίας-Κοινότητος των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Liverpool π. Χρ. Βέργον και τόν Πρόεδρον του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Δημ. Αργυρόν (19-12-11).

-Εδέχθη τήν κα Βάσω Μόραλη, Διευθύντριαν του Έλληνικού Προγράμματος του Κρατικού Ραδιοφωνικού Σταθμού SBS, και ήχογράφησε τό επί τοις Χριστουγέννις Μήνυμά του (24-12-11).

-Ελειτούργησεν επί τή Έορτή τής του Χριστού Γεννήσεως εις τόν Καθεδρικόν Ι. Ναόν Ευαγγελισμού τής Θεοτόκου Redfern (25-12-11).

Από τό πανηγυρικό Δείπνον μετά τόν Μ. Έσπερινόν εις τόν Ι.Ν. Αγ. Σπυριδώνος Kingsford, κατά τόν όποιον ό Σεβασμιώτατος επέδωσεν τιμητικάς πλακέτας και βραβεία (11-12-11).

-Έχοροστάτησε και έκήρυξε καταλλήλως, κατά τόν Μ. Έσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν Αγίου Στεφάνου Hurlstone Park, και έν συνεχεία παρεκάθησεν εις έόρτιον δείπνον μεθ' όλου του εκκλησιασματος (26-12-11).

-Έχοροστάτησε και έκήρυξε, κατά τόν Μ. Έσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν Αγίου Βασιλείου Brunswick Μελβούρνης (31-12-11).

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ

Κατά τόν μήνα Οκτώβριο 2011 ό Θεοφιλέστατος:

-Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Αικατερίνης Mascot (9-10-11).

-Συνοδευόμενος από τόν π. Ιω. Γούλλη, μετέβη εις Goulburn, όπου έτέλεσε τήν έξόδιον Ακολουθία του κοιμηθέντος Προέδρου τής Ένορίας-Κοινότητος Αγ. Παντελεήμονος, άειμνήστου Νικολάου Πίττα, ώμίλησε καταλλήλως διά τήν ανεκτίμητον και πολυετή προσφοράν του εκλιπόντος εις τήν Ένορία-Κοινότητα και διεβίβασεν εις τήν οικγένειά του τά συλλυπητήρια του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου ήμων κ.κ. Στυλιανού (10-10-11).

-Εδέχθη τόν εκ του Διδακτικού προσωπικού τής Θεολογικής Σχολής Καθηγητήν π. Doru Costache (11-10-11).

-Συνοδευόμενος από τόν Δικηγόρον κ. Νικ. Παπαναστασίου, έπεσκέφθη και έπιθεώρησε τούς τρεις Ι. Ναούς τής παλαιάς Κοινότητος Σύνδνεϋ, οι όποιοι μετά τήν γενομένην συμφωνίαν θά υπάγονται εις τήν Ι. Αρχιεπισκοπήν Αυστραλίας. Τόν Θεοφιλέστατον και τόν κ. Παπαναστασίου υπεδέ-χθησαν ό Πρόεδρος τής Κοινότητος κ. Χάρης Δανάλης και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου (14-10-11).

-Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Σοφίας και των τριών Θυγατέρων Darlinghurst.

-Τό έσπέρας, εις τήν Αίθουσα Συνεδριάσεων τής Ι. Αρχιεπισκοπής, μετείχε των Έργασιών τής Β' Επισκοπικής Συνελεύσεως των Όρθοδόξων Έπισκόπων Ωκεανίας, ή όποία συνήλθε στο Σύνδνεϋ από 16-17/10/2011 (16-10-11).

-Εδέχθη εις ακρόασιν τούς κ.κ. Βασίλειον Παπαδημητρίου και Φίλιππον Αποστολόπουλον, «ψευδοίερεις», τούς όποίους χρησιμοποίησε ή παλαιά Κοινότης Σύνδνεϋ πριν τήν έπελθούσα συμφωνία να υπαχθούν εις τήν Κανονικήν Έκκλησίαν και τούς ανεκοίνωσεν ότι δέν ύπάρχει δυνατότης εντάξεώς των εις τήν Κανονικήν Έκκλησίαν (18-10-11).

-Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν Αγ. Γερασίμου Leichhardt.

-Εδέχθη τόν υπερέλικά κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον, εκ των ψευδοίερέων τής Σχισματικής Κοινότητος Σύνδνεϋ και του ανεκοίνωσεν τήν απόφασιν τής Ι. Αρχιεπισκοπής να τόν δεχθει εις τούς κόλπους της, υπό τήν προϋπόθεσιν ότι θά λάβει Κανονικώς πλέον Χειροτονίαν εις Διάκονον και Πρεσβύτερον.

-Εδέχθη τόν Πρόεδρον τής Ένορίας South Coast Ιατρον κ. Αναστ. Φεργάρην και συνεζήτησαν διά τήν έντός όλίγων ήμερών Τελετήν του Θεμελίου λίθου, διά τήν ανέγερσιν του Ι. Ναού, έπ' όνόματι του Αγ. Χαραλάμπους (20-10-11).

Εδέχθη τόν εκ των Αποφοίτων τής Θεολογικής Σχολής Αποστ. Ανδρέου κ. Αντώνιον Picardi.

-Προήδρευσε συνεδριάσεως του Συμβουλίου τής Κεντρικής Νεολαίας Ν.Ν.Ο. τής Ι. Αρχιεπισκοπής (21-10-11).

-Εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Νικολάου Marrickville, έτέλεσε τήν έπ' όνόματι του Αγ. Ιακώβου φερομένην αρχαία Λειτουργία, συμπαραστατούμενος από Ίερείς του Σύνδνεϋ. Εις τό τέλος ώμίλησε καταλλήλως διά τήν τελεσθείσα θ. Λειτουργίαν (23-10-11).

-Εδέχθη τόν συνταξιούχο Κληρικόν τής Ι. Αρχιεπισκο-

πῆς π. Γεώργιο Κάροπη.

–Εδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τούς κ.κ. Ηλία Δημάκη καί Μαρκέλλο Μαργέλην, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται νά ἐγγραφοῦν εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν (24-10-11).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου St. Mary's (25-10-11).

–Μετέβη ὀδικῶς εἰς Queanbeyan, ὅπου ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου. Τήν θ. Λειτουργία παρηκολούθησεν καί ὁ Ἐξοχώτατος Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Καμπέρα κ. Ἀλέξιος Χριστόπουλος, καθὼς καί Ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Καμπέρα Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφιλέστατος μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἐπισήμων καί τό πλήθος τῶν προσκυνητῶν ἐκ Σύδνεϋ, παρεκάθησαν σέ γεῦμα εἰς τήν Αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ (26-10-11).

–Παρουσία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γραμματέως Dr Φλίππου Καριατλή καί τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς κ. Αναστ. Καλογεράκη, ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Dr Ken Parry καί συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα τό μάθημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

–Εδέχθη τόν ἐκ τῶν Κληρικῶν μας π. Ἀλέξιον Τριανταφύλλου καί τοῦ ἀνεκοίνωσε τόν διορισμόν του εἰς τόν Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Redfern (27-10-11).

Εδέχθη τήν Καθηγουμένην τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Σταυροῦ Mangrove, Γερόντισσα Φιλοθέη (28-10-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940 καί ὠμίλησε καταλλήλως. Εἰς τήν Δοξολογίαν παρέστησαν ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύδνεϋ κ. Βασ. Τόλιος, οἱ ἐπικεφαλῆς ὅλων τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Προξενείου, ὁ Πρόεδρος τῆς Διακοινοτικῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Παλαιᾶς Κοινότητος κ. Χάρης Δανάλης, Προέδροι Συλλόγων καί Ὁργανώσεων κ.ἄ.

–Εἰς τό ἔξωθεν τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Κενοτάφιον, ἐτελέσθη Τρισάγιον, κατετέθησαν στέφανοι, ἀπηγγέλησαν ποιήματα ἀπό μαθητάς τῶν Διγλώσσων Ἡμερησίων Κολλεγίων καί ὁ Γενικός Πρόξενος ἐξεφώνησε τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας. Ἐπικολούθησε Δεξίωσις, εἰς τήν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

–Ἐλαβε μέρος στόν περίπλου εἰς τό Λιμάνι τοῦ Σύδνεϋ, ἐκδήλωσιν τήν ὁποία ὠργάνωσε τό Συμβούλιο τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας καί ἔλαβον μέρος περί τά 120 άτομα, νέες καί νέοι ἀπό τίς Ἑνοριακές Ὅμάδες Νεολαίας τοῦ Σύδνεϋ. Κατά τήν διάρκειαν τοῦ περιπλου ὠμίλησεν ὁ Θεοφιλέστατος καί ἐγένετο διάλογος γιά θέματα πίστεως, χριστιανικῆς ζωῆς τῶν νέων κλπ. (30-10-11).

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο.

–Τό Ἑσπέρας, ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων,

Ἀπό τόν ἑορτασμόν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καί τήν κατάθεσιν στεφάνων εἰς τό κενοτάφιον ἔξωθεν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ (30-10-11).

ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Marrickville (31-10-11).

Κατά τόν μῆνα Νοέμβριο 2011 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε, ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Marrickville καί ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τόν ἐκ τῆς παλαιᾶς Κοινότητος προερχόμενον ψευδοκληρικόν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον, ὀμιλήσας καταλλήλως.

–Εδέχθη τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον καί τόν Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου St. Mary's π. Ἀλέξιον Τριανταφύλλου καί κ. Σπυρ. Ἀπόκην (1-11-11).

Εδέχθη εἰς συνεργασίαν τόν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Βασ. Ψυλλάκον.

–Εδέχθη τόν Πρόεδρον τῆς Παλαιᾶς Κοινότητος Σύδνεϋ κ. Χάρην Δανάλην, μεθ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, παρόντος καί τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Νικ. Παπαναστασίου καί συνεζήτησαν τὰς πρακτικὰς λεπτομερείας διὰ τήν ἐπανένταξιν τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς Κοινότητος ὑπό τήν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπήν.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τόν Ἑορτασμόν τῶν Θεοφανείων εἰς τό Yarra Bay (2-11-11).

–Εδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τόν ἐξ Ἑλλάδος Κληρικόν π. Πέτρον Κηπουρόν, ὁ ὁποῖος θά διακονίσει εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Καμπέρας καί τόν π. Παναγ. Μαυρομμάτην (3-11-11).

–Παρέστη καί ὠμίλησε καταλλήλως, διαβιάσας τόν χαιρετισμόν καί τὰς εὐχάς τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τήν Ἑσπερίδα τῆς Ἑνορίας Ἀγ. Θεράποντος Thomleigh (5-11-11).

–Ἐλειτούργησε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Redfern καί ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τόν Διάκονον Γεώργιον Παπαδόπουλον. Νά σημειωθεῖ, ὅτι εἰς αὐτόν τόν Ναόν εἶχε νά λειτουργήσῃ Κανονικός Ἐπίσκοπος περισσότερον ἀπό 30 ἔτη. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, ὁ Θεοφιλέστατος ὠμίλησε διὰ τήν ἱστορικὴν αὐτήν ἡμέραν καί συνεχάρει ὅλους ὅσους συνέβαλον εἰς τήν ἐπίλυσιν τοῦ χρονίζοντος σχίσματος εἰς τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας, διαβιάσας τὰς εὐχάς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ. Εἰς τήν θ. Λειτουργίαν παρέστη ὁ Πρόεδρος τῆς Παλαιᾶς Κοινότητος Σύδνεϋ κ. Χάρης Δανάλης, μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου Δικηγόρος κ. Νικ. Παπαναστασίου καί πλήθος κόσμου, οἱ ὁποῖοι μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια, παρηκολούθησαν καί πάλιν τήν θ. Λειτουργίαν.

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατος, ἐκήρυξεν τήν ἑναρξιν τοῦ 37^{ου} Walk-A-Thon τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τό ὁποῖον ἐφέτος διοργανώθηκε εἰς τήν Ἑνορία-Κοινότητα Ἁγίων Πάντων Belmore. Ἐβράδισε μεθ' ὅλων τῶν περιπατητῶν καί ἐν συνεχείᾳ παρηκολούθησε τό Ἑορταστικό Πρόγραμμα. Εἰς τήν ἐκδήλωσιν παρέστη καί ὁ Γεν. Πρόξενος κ. Βασ. Τόλιος μετὰ τῆς συζύγου του, καθὼς καί ὁ Σύμβουλος Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Γεν. Προξενείου κ. Βασ. Γκόγκας (6-11-11).

–Εδέχθη τόν Σύμβουλον Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Γενικοῦ Προξενείου κ. Βασ. Γκόγκα καί συνεζήτησαν τὰ σχετικὰ μέ τήν Ἑλληνομάθεια καί τούς ἐξ Ἑλλάδος ἀποσπασμένους Ἐκπαιδευτικούς.

–Τό ἑσπέρας, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ταξιαρχῶν Nth Sydney (7-11-11).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νεκταρίου Burwood (8-11-11).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω

πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν, ἐχειροθέτησε δέ εἰς Αναγνώστην τόν εὐσεβῆ Ἐνορίτη καί πιστό τέκνον τῆς Ἐκκλησίας κ. Γρηγόριον Καριατλῆν. Μετά ταῦτα, μεθ' ὄλων τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐνορίας, παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα (9-11-11).

– Συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, ἐλειτούργησεν εἰς εἰδικῶς διαμορφωθέντα χώρον, πλησίον τῆς τοποθεσίας ὅπου θά ἀνεγερθεῖ ὁ νέος Ἰ. Ναός τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπους εἰς Central Coast. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Στυλιανός ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμόν καί ἔθεσε τόν Θεμέλιον λίθον, ὀμιλήσας καταλλήλως εἰς τό πλῆθος τῶν προσκυνητῶν ἐκ Σύδνεϋ. Ὁ σχετικός ἔρανος πρός ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου, ἀπέφερε τό ποσόν τῶν \$120,000 περίπου, μέ πρῶτον δωρητῆν τόν κ. Παναγ. Μάγειρα, ὁ ὁποῖος προσέφερε \$65,000. Μετά ταῦτα, μεθ' ὄλων τῶν προσκυνητῶν, παρεκάθησεν εἰς κοινήν τράπεζαν (12-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ταξιάρχου Μιχαήλ καί ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τόν Διάκονον π. Νεκτάριον Ἰωάννου, εἰς τόν ὅποιον ἀπηύθυνε καταλλήλους νουθεσίας, διαβιάσας πρός αὐτόν τās εὐχάς τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ἐν συνεχείᾳ, παρεκάθησεν μεθ' ὄλων εἰς τό ἐπίσημο γεῦμα τῆς Ἐνορίας (13-11-11).

– Ἐδέχθη τήν Διευθύντρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Προγράμματος τοῦ S.B.S. κα Βάσω Μόραλη (14-11-11).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (15-11-11).

– Ἐδέχθη τόν Διευθυντή τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Στέλιο Μαγδαλόπουλο (18-11-11).

Ἀπό τήν θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Ἰ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Redfern (6-11-11).

Ἀπό τήν δεξίωσιν μετὰ τήν θ. Λειτουργίαν εἰς τήν Αἴθουσαν τοῦ Ἰ. Ναοῦ. Διακρίνεται ὁ Θεοφιλέστατος μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Χάρη Δανάλη καί τοῦ Συμβουλίου, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Νικ. Παπαναστασίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Διακοινοτικῆς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Π. Θεοφίλου κ.ἄ. (6-11-11).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἰ. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου St. Mary's. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, ἀνεκοίνωσε τήν μετάθεσιν τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπηρετοῦντος π. Ἀλεξίου Τριανταφύλλου καί παρουσίασε τόν νέον Ἱερατικῶς Προϊστάμενον π. Νεκτάριον Ἰωάννου.

– Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah καί ὠμίλησε καταλλήλως (20-11-11).

– Προήδρευσε συσκέψεως μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἀγαπητοῦ Πασσαρη καί Ἡλία Οἰκονόμου, διά τόν ἑορτασμόν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τήν 25^{ην} Μαρτίου τό 2012 (22-11-11).

– Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τούς ἐξ Ἑλλάδος Ἀγιογράφους κ. Νικ. Θεολόγη ἐκ Καλαβρύτων καί κ. Κων/νον Σακελλάρη ἐκ Θεσσαλονίκης.

– Παρεκάθησεν εἰς τήν συνεδρίασιν τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀποστ. Ἀνδρέου (23-11-11).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἀγ. Αἰκατερίνης Mascot (24-11-11).

– Ἐλειτούργησεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν.

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν Ἰ. Ναόν Ἀγ. Στυλιανοῦ Sutherland (25-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Καθεδρικόν Ἰ. Ναόν ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν καί εἰς τό τέλος ὠμίλησε διά τό ἔργον του κατά τά 36 ἔτη τῆς Ποιμαντορίας του ἐν Αὐστραλίᾳ. Μετά ταῦτα, εἰς τήν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐδέχθη τās εὐχάς τῶν πιστῶν, ἐκ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου (26-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἀγ. Στυλιανοῦ. Μετά τήν θ. Λειτουργίαν, εἰς τήν Αἴθουσα τοῦ Ἰ. Ναοῦ, παρηκολούθησε ἑορταστικό πρόγραμμα ἀπό τὰ παιδιά τῶν Σχολείων.

– Τό ἑσπέρας, συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Στυλιανόν, παρεκάθησεν εἰς Ἐπίσημο Δεῖπνο ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις του, τό ὅποιο διοργάνωσαν οἱ Ἐνορίες-Κοινότητες τοῦ Σύδνεϋ. Εἰς τό Δεῖπνο παρεκάθησαν ὁ Γεν. Πρόξενος κ. Βασ. Τόλιος μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Καθηγητής Στήβ Κριλλῆς, ὁ κ. Μ. Διαμαντῆς ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἄλλοι ἐπίσημοι καί ὑπέρ τούς 400 συνδαιτημόνες. Διά τόν ἑορτάζοντα Ἀρχιεπίσκοπον, ὠμίλησεν ὁ Αἰδ. π. Παναγ. Μαυρομμάτης, ἐκ τῶν Ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (27-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἀποστ. Ἀνδρέου Gladesville. Μετά τήν θ. Λειτουργίαν, μεθ' ὄλων τῶν πιστῶν, παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα (30-11-11).

Κατά τόν μῆνα Δεκέμβριο 2011 ὁ Θεοφιλέστατος:

– Παρεκάθησεν εἰς τήν Σύναξιν τῶν Ἱερέων καί ἀνέπτυξε θέματα λειτουργικῆς τάξεως (1-12-11).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς, διά τόν ἑορτασμόν τῶν Θεοφανείων καί τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ εἰς τό Yarra Bay (2-12-11).

– Ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ πάτρωνός του Ἁγίου Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Φαναρίου, ἐλειτούργησε εἰς τόν Καθεδρικόν Ἰ. Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐδέχθη τās εὐχάς τῶν πιστῶν (4-12-11).

– Παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπό τοῦ Ἰ. Βήματος, κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Marrickville (5-12-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν (6-12-11).

– Ἐδέχθη τόν π. Ἰωάννη Βαρβαρή. Ἐπίσης ἐδέχθη τόν Αἰδ. π. Νικόλαον Μποζίκη καί τόν Αἰδ. π. Σταύρο Ἰβανό (7-12-11).

-Εδέχθη τήν Καθηγουμένην τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίω Σταυροῦ Γερόντισσα Φιλοθέη, διά θέματα τῆς Ἱ. Μονῆς.

-Εδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τούς Αἰδεις. π. Παναγιώτη Μαυρομμάτη, τόν Διάκονο π. Παγκράτιο καί τόν ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Μιχαήλ Διαμαντή (9-12-11).

-Μετέβη ὀδικῶς εἰς Καμπέρα, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Διακόνου π. Δημητρίου καί ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν τοῦ Σαββάτου. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς Δεῖπνον, παρατεθέν ὑπό τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος (10-12-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Καμπέρας. Τήν θ. Λειτουργία παρηκολούθησεν καί ὁ ἐν Καμπέρα Ἐξοχ. Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλέξιος Χριστόπουλος, καθῶς καί ἡ Ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Θεοφιλέστατος, ἀφου διεβίβασε τάς εὐχάς καί τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ, παρουσίασε τόν νέον Ἱερατικῶς Προϊστάμενον π. Πέτρον Κηπουρόν καί εὐχήθηκε ἀγαστή συνεργασία μέ ὅλα τά Συμβούλια τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, ἀλλά καί μεθ' ὅλων τῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς Καμπέρας.

-Τό ἐσπέρας παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπό τοῦ Ἱ. Βήματος, κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Σπυριδῶνος Kingsford (11-12-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Σπυριδῶνος (12-12-11).

-Προήδρυσσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο.

Παρεκάθησεν εἰς τήν Συνεδρίασιν τῆς Ἐφορίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (13-12-11).

-Εδέχθη εἰς συνεργασίαν τήν Ρωμαιοκαθολική Μοναχή Dr Margaret Beime, Καθηγήτρια τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς.

Ἐπίσης ἐδέχθη τούς Αἰδεις. π. Παναγ. Πρωτοψάλτη καί π. Παναγ. Μαυρομμάτη (15-12-11).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως Earlwood.

-Τό ἐσπέρας, συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρηκολούθησε τήν ἐκδήλωσιν τῶν Χριστουγεννιάτικων Καλάνδων, εἰς τήν Μεγάλη Αἴθουσα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (18-12-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἀνέγνωσε τό ἐπί τοῖς Χριστουγέννοις Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Marrickville (25-12-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Στεφάνου Hurlstone Park καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον τράπεζαν (27-12-11).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τό Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Βασιλείου, τῶν Ἱδρυμάτων τῶν Γηροκομιῶν τῆς «Βασιλειάδος». Μετά τόν Ἑσπερινόν, εἰς τήν Μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Ἱδρύματος, παρουσία τῶν τροφίμων, τῶν συγγενῶν τους, τοῦ προσωπικοῦ καί πολλῶν πιστῶν, εὐλόγησε, ἔκοψε καί διένειμε τήν Βασιλόπιττα, ὀμιλήσας καταλλήλως καί διαβιβάσας πρός ὅλους τάς εὐχάς τοῦ Ποιμενάρχου μας ἐπί τῷ νέῳ ἔτει (31-12-11).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατά τόν μήνα Ὀκτώβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν πανήγυριν τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκῆς Geelong. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τήν τράπεζαν τῆς Μονῆς εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθησαν ὁ Θεοφιλέστατος μετά τῆς Καθηγουμένης μοναχῆς Καλλισθένης καί οἱ ἱερεῖς καί διάκονοι οἱ συλλειτουργήσαντες.

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης τῆς παρθένου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Thomastown. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν ἔναντι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (1-10-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Thomastown. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τήν αἴθουσαν ἔναντι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (2-10-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελά Keilor. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τήν αἴθουσαν δίπλα ἀπό τόν Ἱ. Ναό μέ τούς ἐπιτρόπους καί τά μέλη τῆς Φιλοπτώχου. Τό ἀπόγευμα προσκληθεῖς παρέστη καί παρακολούθησε τήν ἐκδήλωσιν τῆς Παμμακεδονικῆς « Οἱ χοροὶ τῶν Ἑλλήνων» εἰς τό Renaissance Theatre Kew (9-10-11).

-Εδέχθη τόν κ. Κων/νον Μοσχογιάννην ἀρχιτέκτονα μετά τοῦ ὁποίου συνεζήτησε μερικὰς λεπτομερείας τοῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τῆς Αναστάσεως τοῦ Λαζάρου Bunurong (10-10-11).

-Ἀνεχώρησεν διά Σύνδνεῦ προκειμένου νά παραστή εἰς τήν Β' Ἐπισκοπικὴν Σύναξιν, ἡ ὁποία ἀρχισε τίς ἐργασίες τῆς τό ἀπόγευμα εἰς τήν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἱεράς μας Ἀρχιεπισκοπῆς. Τό ἐσπέρας μετά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ, τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Δικαιοδοσιῶν παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Σερβικοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σάββα εἰς Σύνδνεῦ (16-10-11).

-Ἐλαβε μέρος εἰς τήν Ἐπισκοπικὴν Σύναξιν τῆς ὁποίας οἱ ἐργασίες ἔληξαν στίς 4.00μ.μ καί στίς 8.00 μ.μ. ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Μελβούρνην (17-10-11).

-Εδέχθη εἰς τό γραφεῖον του ἐθιμοτυπικῶς τόν ἐξ Ἑλλάδος ἱατρόν Σταύρον Ριστάνην (19-10-11).

-Εδέχθη τόν κ. Ἰωάννην Ρεκωνιώτην διευθυντὴν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Preston, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλλε τήν παραίτησίν του διά λόγους οἰκογενειακούς (20-10-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τό χῶλλ παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Στίς 3.00 μ.μ. ἐκήρυξε τήν ἑναρξιν καί πορείαν τοῦ 24^{ου} Walk-A-Thon τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς περὶ τῆς λίμνης Albert Park. Ἐκ τού ἐφετεινοῦ Walk-A-Thon συνεκεντρώθη τό ποσόν τῶν \$40,000.00 διατεθέν διά τήν ἀνέγερσιν τοῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τῆς Αναστάσεως τοῦ Λαζάρου Bunurong. Εἰς τό ἐφετεινὸ Walk-A-Thon διά πρώτην φοράν ἔλαβαν μέρος καί ἐκπρόσωποι τῆς Κοινότητος Μελβούρνης μέ τόν πρόεδρον κ. Βασίλειον Παπαστεργιάδην (23-10-11).

-Εδέχθη τόν Σεβασμ. Μητροπολίτην Ν. Ζηλανδίας κ.κ. Ἀμφιλόχιον μετά τοῦ συνοδοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Θαδαίου. Τό ἐσπέρας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικό Ἑσπερινόν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ascot Vale. Ἀκολούθησε δεῖπνον (25-10-10).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν διά πρώτην φοράν μετά ἀπό παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Prahran. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (26-10-10).

-Εδέχθη εἰς τό γραφεῖον του παρόντος καί τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη τόν κ. Χαράλαμπον Λαδόπουλον καί ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτόν τήν πρόσληψίν του εἰς τήν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston, κατόπιν αἰτήσεώς του.

-Τό ἐσπέρας προσκληθεῖς ὑπό τῆς Κοινότητος Μελβούρνης μέ ομάδα ἱερέων μας παρηκολούθησε τήν ταινία «Μυτιλήνη» στό Como Centre Toorak στά πλαίσια τοῦ φεστιβάλ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου (27-10-11).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote καί παρέστη Δοξολογίας διά τόν ἑορτασμόν τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου παρουσία πολλῶν ἐπισήμων καί πλήθους πιστῶν καί ἐν συνεχείᾳ παρέστη καί ἐτέλεσε τρισάγιον πρό τοῦ μνημείου εἰς τό ὁποῖον

κατέθεσαν στεφάνους ή Ένωσις τών Ένοριών και Κοινοτήτων τής Ίεράς ήμών Αρχιεπισκοπής. Παρέστη δέ διά πρώτην φοράν και ό πρόεδρος τής Έλληνικής Κονότητος κ. Βασίλειος Παπαστεργιάδης, ό όποιος και κατέθεσε στέφανον. Ακολούθησε γεύμα εις τό όποιον παρεκάθησαν άπαντες οι έπίσημοι οι μετασχόντες εις τήν δοξολογίαν και καταθέσαντες στεφάνους.

–Τό άπόγευμα εις τόν Ι. Ναόν του Άποστόλου Άνδρέου Nunawading εύλόγησε τόν γάμον του κ. Χρήστου Κακάβα, υίου του αιδεσιμ. Σταύρου Κακάβα μετά τής διδος Γιασεμής Ασπρολούπου (30-10-11).

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό εις τόν Ι. Ναό των Αγίων Αναργύρων Oakleigh. Ακολούθησε δείπνο εις τήν αίθουσαν άπέναντι του Ίερού Ναού (31-10-11).

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον ό Θεοφιλέστατος:

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναό των Αγίων Αναργύρων Oakleigh. Μετά του Θεοφιλεστάτου συνελειτούργησαν όλοι οι ιερείς των γειτονικών Ι. Ναών μετά του διακόνου Λεωνίδα Ιωάννου. Ακολούθησε γεύμα εις τήν αίθουσαν άπέναντι του Ι. Ναού (1-11-11).

Παρέστη εις τήν εκδήλωσιν τήν οργανώθεισαν υπό των ύπαλλήλων τής Βασιλειάδος εις τήν αίθουσαν τής Παλλακωνικής Αδελφότητος Brunswick. Ευλόγησε τήν τράπεζα και διεβίβασε τάς εύχάς του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου (5-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν των Αγίων Αναργύρων Oakleigh. Μετά τήν Θ. Λειτουργία μεταβάς μετά του π. Γεωργίου Αδαμάκη και των επισήμων εις τους χώρους του Κολλεγίου έτέλεσεν εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου τόν Αγιασμόν τής νέας πτέρυγος του Νηπιαγωγείου και έν συνεχεία παρεκάθησεν εις γεύμα μεθ' όλων των επισήμων και παρηκολούθησε τήν πανήγυριν ή όποία διήρκησε μέχρι άργά τό άπόγευμα (6-11-11).

Έδέχθη τόν Πανσο. Αρχιμ. π. Κυριακόν Σταυρονικητιανόν, Καθηγούμενον τής Ίεράς Μονής Αγίου Γεωργίου του Βουνού Σύνδνευ.

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινόν εις τόν Ι. Ναόν των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Mentone κατά τόν όποιον παρέστη πλήθος πιστών. Παρούσα ήτο και ή Γενική Πρόξενος τής Ελλάδος κ. Έλένη Λιανίδου. Ακολούθησε δείπνον (7-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Mentone. Ακολούθησε γεύμα εις τήν αίθουσα κάτωθεν του Ι. Ναού.

Έχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου Νεκταρίου Fawkner ένώπιον χιλιάδων πιστών. Ακολούθησε δείπνο (8-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Νεκταρίου και προέστη λιτανεύσεως του ιερού λειψάνου του Αγίου έντός του Ι. Ναού λόγω τής κακοκαιρίας (9-11-11).

–Έδέχθη έθιμοτυπικώς τόν Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπον Γεράσων κ. Θεοφάνην εκ του Πατριαρχείου Ίεροσολύμων και τό έσπέρας παρηκολούθησε τήν όμιλίαν τής εύγενεστάτης κ. Αλεξάνδρας Συμεωνίδου έξ Αθηνών εις τήν νεολαίαν μας ή όποια έδόθη εις τόν Ι. Ναόν του Αγ. Εύσταθίου. Η κ. Συμεωνίδου ώμίλησεν διά τήν προσωπικήν τής έμπειρία και τά προβλήματα μέ τόν γάμον τόν όποιον συνήψεν μέ μουσουλμάνο Σαουδάραβα και ό όποιος γάμος κατέληξεν εις διαζύγιον (11-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Νεκταρίου Fawkner και έν συνεχεία παρεκάθησεν εις έπίσημον γεύμα (13-11-11).

–Προέστη συνεδριάσεως του Board του Έλληνορθοδόξου Κολλεγίου του Αγίου Ιωάννου Preston κατά τήν όποιαν

εδέχθησαν τόν άπερχόμενον διευθυντήν κ. Ιωάννην Ρεκουινιάτην και έν συνεχεία τόν νεοδιορισθέντα διευθυντήν κ. Χαράλαμπον Λαδόπουλον. Τήν μεσημβρία μεθ' όλων των μελών του Board και του άπερχομένου και νεοδιορισθέντος διευθυντού έσχον συνεδρίασιν μετά του Συλλόγου Διδασκάλων και Καθηγητών και άνακοίνωσαν εις αυτούς τήν άναχώρησιν του κ. Ρεκουινιάτη και τόν διορισμόν του κ. Λαδοπούλου (14-11-11).

–Προέστη συνεδριάσεως τής Κεντρικής Φιλοπτώχου εις τήν αίθουσαν τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής (15-11-11).

–Τό πρωϊ έδέχθη έθιμοτυπικώς τόν διευθυντήν τής άλλοτε Λαϊκής Τράπεζας Κύπρου και νύν Beirut Hellenic Bank Mr. James Wakim συνοδευόμενον υπό του κ. Θεοχάρους Αλαβέρα και Άθου Χρήστου, ύπαλλήλων τής έν λόγω τραπεζής (18-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου Βασιλείου Brunswick και έν συνεχεία παρεκάθησεν εις γεύμα εις τήν οικίαν του Αιδεσιμολ. π. Δημητρίου Catrinei. Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινόν εις τόν Ι. Ναόν των Εισοδίων τής Θεοτόκου North Balwyn (20-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν των Εισοδίων τής Θεοτόκου North Balwyn (21-11-11).

Μετά του Θεοφιλεστάτου επισκόπου Μιλητουπόλεως μετέβη εις τό άεροδρόμιον τής Μελβούρνης και ύπεδέχθησαν τόν Σεβασμιωτάτον Αρχιεπίσκοπον κ.κ. Στυλιανόν μετά του διακόνου αυτού Δημητρίου, προερχομένους εκ Σύνδνευ.

–Κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινόν εις τόν Ι. Ναόν τής Αγίας Αικατερίνης Malvern κατά τόν όποιον έχοροστάτησε ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος άμφότεροι οι Θεοφιλέστατοι παρέστησαν συμπροσευχόμενοι (24-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν τής Αγίας Αικατερίνης Malvern. Τό έσπέρας παρέστη εις τό έπίσημον δείπνον προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου εις τό Ultima Receptions Keilor. Όμιλήτρια κατά τήν διάρκεια του δείπνου ύπήρξεν ή Dr. Μαρία Παπακωνσταντίνου. Παρουσίασαν δέ έθνικούς χορούς τά Κολλέγια Αγ. Ιωάννου, Αγ. Αναργύρων και ή Παμμακεδονική (25-11-11).

–Οί Θεοφιλέστατοι έπίσκοποι Δέρβης και Μιλητουπόλεως παρέστησαν συμπροσευχόμενοι εις τό Ίερόν κατά τήν Θ. Λειτουργίαν του όσιου πατρός ήμών Στυλιανού του Παφλαγόνος κατά τήν όποιαν έχοροστάτησεν ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός, άγων τά όνομαστήριά του (26-11-11).

–Τό πρωϊ άμφότεροι οι έπίσκοποι άποχαιρέτησαν τόν Σεβασμιώτατον εις τό άεροδρόμιον άναχωρούντα διά Σύνδνευ (27-11-11).

–Έχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινόν εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου Άποστόλου Άνδρέου Sunshine (29-11-11).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Άποστόλου Άνδρέου Nunawading. Ακολούθησε γεύμα (30-11-11).

Κατά τόν μήνα Δεκέμβριον ό Θεοφιλέστατος:

–Έδέχθη εις τό γραφείον του παρουσία του Θεοφ. Μιλητουπόλεως κ. Ιακώβου και του Αιδεσιμ. Εμμανουήλ Λυκοπάντη τήν Rev. Cheryl Holmes μετά του κ. Dennis Torenes από τό Health Care Chaplaincy Council of Victoria και συνεζήτησαν τό θέμα του διορισμού αντιπροσώπου εκ μέρους των Ορθοδόξων εις τήν ύπηρεσίαν αυτήν.

–Συνοδευόμενος υπό του Αιδεσιμ. Χρήστου Δημολιάνη έπεσκεφέθη τό Κολλέγιο του Αγ. Ιωάννου Preston και παρηκολούθησε τήν έορτήν τής λήξεως των μαθημάτων του Γυμνασίου. Απηύθυνε χαιρετισμό προς τους παρευρεθέντας, διεβίβασε τάς εύχάς του Σεβασμιωτάτου και ηύχθη εις όλους Καλά Χριστούγεννα (1-12-11).

-Εδέχθη παρουσία και του Θεοφιλεστάτου Μιλητουπόλεως τόν όμογενήν δήμαρχον κ. Νικόλαον Τράγκα του Boroondara City όπου ανήκει ή Ένορία τών Εισοδίων της Θεοτόκου North Balwyn και συνεζήτησαν μετ'αυτού τρόπους συνεργασίας της Δημαρχίας με τήν Ένοριαν (2-12-11).

-Μετέβη εις τό Κολλέγιο του Αγίου Ιωάννου Preston και παρηκολούθησε τήν θεατρική παράστασι «Ήλιος ό Ήλιότορας» του Έλληνικού Σαββατιάτικου Σχολείου. Η παράστασις ήτο άριστη. Συνεχάρη τούς διδασκάλους και τά παιδιά για τήν επιτυχία και ηνύχηθη Καλά Χριστούγεννα (3-12-11).

-Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν της Αγίας Παρασκευής St. Albans επί τή μνήμη της Αγίας Βαρβάρας προς τιμήν της οποίας είναι αφιερωμένο ένα από τά παρεκκλήσια του έν λόγω Ι. Ναού (4-12-11).

-Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Έσπερινόν του Αγίου Νικολάου Yarraville. Ακολούθησε δείπνον (5-12-11).

-Εις τήν αίθουσαν της Ίεράς Αρχιεπισκοπής προέστη συνεδριάσεως τών ιερέων μετά τών προέδρων και τών διευθυντάν τών Απογευματινών και Σαββατιάτικων Σχολείων τών Ένοριών και Κοινοτήτων μας, παρουσία και του διευθυντού του Κολλεγίου του Αγίου Ιωάννου Preston Δρος Χαράλάμπους Λαδοπούλου (8-12-11).

-Αργά τό απόγευμα παρουσία και του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως εδέχθησαν τόν Πανοσιολ. Συνέσιον Φράγκον και τόν υϊόν αυτού Γεώργιο και συνεζήτησαν τό θέμα της χειροτονίας του (9-12-11).

Από τό Έπίσημον Δείπνον επί τοίς όνομαστηρίοις του Σεβασμιωτάτου έν Μελβούρνη (25-11-11).

Από τήν εκδήλωσιν τών Χριστουγεννιάτικων Καλάνδων εις τήν Μελβούρνην (18-12-11).

-Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν του Αγ. Νικολάου Yarraville και έν συνεχεία παρεκάθησεν εις τό επίσημον γεύμα.

-Έχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινόν του Αγίου Σπυριδώνος εις τόν Ι. Ναόν τών Τριών Ίεραρχών Clayton (11-12-11).

-Ελειτούργησε και εκήρυξεν επί τή μνήμη του Αγίου Σπυριδώνος εις τόν Ι. Ναόν της Ύπαπαντης του Κυρίου Coburg. Ακολούθησε γεύμα. Αργά τό απόγευμα εδέχθη εις τό Γραφείον του τόν Αιδεσιμολ. Δημήτριον Τσάκαν εκ Βρισβάνης οικογενειακώς (12-12-11).

-Μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως προέστησαν Ίεο. Συνάξεως και έν συνεχεία ακολουθήσε συνεδριάσις της Έπιτροπής Ανεγέρσεως του Κοιμητηριακού Ναού της Αναστάσεως του Λαζάρου Bunurong. Αργά τό απόγευμα εδέχθησαν εις τά Γραφεία της Ίεράς ήμών Αρχιεπισκοπής τόν Θεοφιλ. Επίσκοπον της Σεββικής Εκκλησίας κ. Ειρηναϊόν και τόν Αιδεσιμολ. Michael Protoporop της Ρωσικής Εκκλησίας και συνεζήτησαν τό θέμα του διορισμού Co-ordinator για τόν οργανισμό Health Care Chaplaincy Council of Victoria (13-12-11).

-Έχοροστάτησε και εκήρυξε διά πρώτην φοράν κατά τόν πανηγυρικόν Έσπερινόν του Αγίου Έλευθερίου Brunswick. Ακολούθησε δείπνον (14-12-11).

-Εδέχθη τόν μοναχόν Συμεών από τήν Ι. Καλύβη της Ύπαπαντης του Κυρίου Νέας Σκήτης Αγίου Όρους.

-Μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως εις τήν αίθουσαν της Ι. Αρχιεπισκοπής προέστησαν συνεδριάσεως μετά του Διοικητικού Συμβουλίου και τών Κηδεμόνων της Κοινότητος τών Αγίων Αναργύρων Oakleigh διά τήν όνομασίαν του Κολλεγίου (15-12-11).

-Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τήν Ι. Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote. Ακολούθησε γεύμα εις τήν μικράν αίθουσαν της Μονής. Τό έσπέρας μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως παρέστησαν εις τήν εκδήλωσιν τών Καλάντων εις τό Festival Hall και παρηκολούθησαν τήν εκδήλωσι ή οποία ήτο όμολογουμένως επιτυχεσάτη. Μεταξύ τών επισήμων παρέστησαν και οι Έπίσκοποι της Ρουμανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας κ. Μιχαήλ και της Κοπτικής Εκκλησίας κ. Souriel (18-12-11).

-Μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως μετέβησαν εις τό Κοιμητήριο του Bunurong όπου συνεδρίασαν με τά μέλη της Έπιτροπής και τούς άρμοδίους του Κοιμητηρίου και παρηκολούθησαν τήν πρόοδο της ανεγέρσεως του Ι. Ναού της Αναστάσεως του Λαζάρου (21-12-11).

-Ελειτούργησεν εις τόν Ι. Ναόν του Αγ. Ευσταθίου και άνέγνωσε τό μήνυμα τών Χριστουγεννάνων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου ήμών κ.κ. Στυλιανού (25-12-11).

-Μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως εδέχθησαν εις τό Γραφείον τόν κ. Γεώργιο Χατζηπλήν εκ Σύδνεϋ (27-12-11).

-Εδέχθη τόν Αιδεσιμ. Ευάγγελον Καρτσακλήν επισκέπτην ιερέα εκ της Μητροπόλεως Ναυπάκτου (28-12-11).

-Εδέχθη τόν Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτην Σωφρόνιον Κονιδάρην εκ Σύδνεϋ και τήν μεσημβριαν τόν έλλογιμώτατον Νικόλαον Τσεντικόπουλον καθηγητήν εκ Θεσσαλονίκης (29-12-11).

-Μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως ύπεδέχθησαν εις τό αεροδρόμιον τόν Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπον (30-12-11).

-Μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως παρέστησαν συμπροσευχόμενοι εις τό Ίερόν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινόν τόν όποϊον έτέλεσεν ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου Βασιλείου (31-12-11).

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ίακώβου

Κατά τόν μήνα Οκτώβριον παραμένων εις Σύδνεϋ ό Θεοφιλέστατος:

-Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου

Ανδρέου Gladesville (2-10-2011).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ιερόν Ναόν του Αγίου Στυλιανού Sutherland. Κατά την Θείαν Λειτουργίαν άδεια και εύλογία του Σεβασμιωτάτου έτέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου Παναγιώτου Μαυρομαμάτη. Ήτο ή πρώτη χειροτονία από της άνόδου του εις τό Έπισκοπικόν αξίωμα. Μετά τό πέρας της Θ. Λειτουργίας παρεκάθησε εις γεύμα μετά του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού τό όποιον παρετέθη προς συλλογήν χρημάτων διά την Ίεραποστολήν εις Κένυα Αφρικής (9-10-2011).

–Παρέστη εις την Β' Έπισκοπικήν Σύναξιν εις την αίθουσαν συνεδριάσεων της Ίεράς Αρχιεπισκοπής. Τό έσπέρας μετά του Αρχιεπισκόπου ήμών κ.κ. Στυλιανού και των Έπισκόπων παρεκάθησαν εις δείπνον εις την αίθουσαν του Σερβικού Ι. Ναού του Αγίου Σάββα εις Σύννεϋ (16-10-2011).

–Έλαβε μέρος εις την Έπισκοπικήν Σύναξιν της οποίας οι έργασίες έληξαν τό απόγευμα στις 4.00 μ.μ. (17-10-2011).

–Ελειτούργησε εις τόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Redfern επί τη έορτή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, άγων τά όνομαστήριά του (23-10-2011).

–Μετέβη εις την έπαρχιακήν πόλιν Queanbeyan όπου ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Δημητρίου. Μετά την Θ. Λειτουργία παρεκάθησεν εις γεύμα (30-10-2011).

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον έπιστρέψας εκ Σύννεϋ ό Θεοφιλέστατος:

Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό εις τόν Ι. Ναόν του Αποστόλου Ανδρέου Forest Hill. Μετά τόν έσπερινό παρεκάθησε εις δείπνον (29-11-2011).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Sunshine. Μετά τό πέρας της Θ. Λειτουργίας παρετέθη γεύμα εις την αίθουσαν όπισθεν του Ι. Ναού (30-11-2011).

Κατά τόν μήνα Δεκέμβριον ό Θεοφιλέστατος:

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Forest Hill και μετά τό πέρας της Θ. Λειτουργίας παρεκάθησεν εις γεύμα (4-12-2011).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν του Αγίου Νικολάου Yarraville. Ακολούθησε γεύμα (6-12-2011).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν της Ύπαπαντης του Κυρίου Coburg. Κατά την διάρκεια της Θ. Λειτουργίας άδεια και εύλογία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Στυλιανού έτέλεσε την εις Πρεσβύτερο χειροτονία του διακόνου Λεωνίδα Ιωάννου

Έχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό του Αγ. Σπυριδώνος εις τόν Ι. Ναόν της Ύπαπαντης του Κυρίου Coburg. Ακολούθησε δείπνο (11-12-11).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν επί τη μνήμη του Αγίου Σπυριδώνος εις τόν Ιερόν Ναόν των Τριών Ίεραρχών Clayton. Ακολούθησε γεύμα (12-12-11).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Έλευθερίου Brunswick. Ακολούθησε γεύμα εις την αίθουσαν όπισθεν του Ι. Ναού. Τό έσπέρας μετά του Θεοφιλεστάτου Δέρβης εις την αίθουσαν της Ίεράς Αρχιεπισκοπής προέστησαν συνεδριάσεως μετά τό Διοικητικό Συμβούλιον και των Κηδεμόνων της Κοινότητος των Αγίων Αναργύρων Oakleigh διά την όνομασίαν του Κολλεγίου (15-12-11).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν των Αγίων Κωνσταντίνου & Έλένης South Yarra. Ακολούθησε γεύμα εις την αίθουσαν του Ναού. Τό έσπέρας μετά του Θεοφιλεστάτου Δέρβης παρέστησαν εις την εκδήλωσιν

των Καλάντων εις τό Festival Hall (18-12-11).

–Ένωρίς τό πρωϊ ελειτούργησεν εις τόν Ι. Ναόν των Αγίων Αναργύρων Oakleigh και άνέγνωσε τό μήνυμα των Χριστουγέννων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου ήμών κ.κ. Στυλιανού (25-12-2011).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν της Παναγίας Έλεούσης Bacchus Marsh (26-12-11).

Μετά του Θεοφ. Δέρβης ύπεδέχθησαν εις τό αεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον (30-12-11).

–Τό έσπέρας μετά του Θεοφιλ. Δέρβης παρέστησαν συμπροσευχόμενοι εις τό Ιερόν κατά τόν πανηγυρικό Έσπερινό τόν όποιον έτέλεσεν ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός εις τόν Ι. Ναόν του Αγίου Βασιλείου (31-12-11).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου

Έπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου

Κατά τόν μήνα Οκτώβριον ό Θεοφιλέστατος:

–Έπέστρεψεν εις Αδελαΐδα εκ της Γενετειράς (5-10-11).

–Έδέχθη τούς ιεροψάλτας κ. Ηλίαν Φραγκούλην, Άρχοντα Πρωτοψάλτην της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, και κ. Ιωάννη Σαριδάκην, πρόεδρον του Συλλόγου Φίλων Εκκλησιαστικής Βυζαντινης Μουσικής Νοτίου Αυστραλίας «Ίωάννης ό Δαμασκηνός».

–Έδέχθη τόν κ. Στέφανον Νικολαΐδη, πρόεδρον της Όμοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας (7-10-11).

–Παρέστη εις την υπό του Πρωθυπουργού της Νοτίου Αυστραλίας, Έσοχ. κ. Mike Rann, παρατεθείσαν εις τό ΜακεδονικόΝ Κέντρον δεξίωσιν επί τη έναρξει των υπό της Παμμακεδονικής Ένωσεως Νοτίου Αυστραλίας διοργανουμένων Δημητριάδων 2011.

–Παρεκάθησε και εύλόγησε τό δείπνον της χοροεσπερίδος της Κυπριακής Κοινότητος Νοτίου Αυστραλίας εις έορτασμόν της Ήμέρας της Ανεξαρτησίας της Κύπρου (8-10-11).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Παρεκάθησε και εύλόγησε τό εις την παραπλεύρωσ του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου Croydon Park αίθουσαν της Βασιλείαδος παρατεθέν τσάι της Κεντρικής Φιλοπτώχου Αδελφότητος (9-10-11).

–Έδέχθη τόν π. Ιωάννην Χωραΐτην εκ της Ίεράς Μητροπόλεως Ηλείας (10-10-11).

–Συγχοροστάτησε μετά του Θεοφ. Έπισκόπου της Σερβικής Έκκλησίας κ. Ειρηναίου κατά την Έξόδιον Ακολουθίαν του Έφημερίου της Ένορίας Αγίου Σάββα της Σερβικής παροικίας μακαριστού π. Slavko Kasikovic (12-10-11).

–Έδέχθη τόν Ίερατικώς Προϊστάμενον της Ένορίας Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Athelstone π. Ευθύμιον Ευθυμίου (13-10-11).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίου Σπυριδώνος Unley, ακολουθώς δέ άνεχώρησεν εις Σύννεϋ, ένθα συμμετέσχεν εις τās έργασίας της Β' Έπισκοπικής Συνελεύσεως των Κανονικών Έπισκόπων Ωκεανίας, αί όποιαί έλαβον χώραν, υπό την προεδρείαν του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού, κατά τό διήμερον 15 και 16 Οκτωβρίου.

–Έλαβε μέρος εις τās έργασίας της δευτέρας ήμέρας της Β' Έπισκοπικής Συνελεύσεως των Κανονικών Έπισκόπων Ωκεανίας (16-10-11).

–Ανεχώρησεν εκ Σύννεϋ έπιστρέφων εις Αδελαΐδα (18-10-11).

–Παρηκολούθησε την δοθείσαν εις τό Κέντρον Τεχνών και Αθλητισμού του Ήμερησίου Έλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Άγιος Γεώργιος» συναυλίαν της χορωδίας του Συλλόγου Φίλων Εκκλησιαστικής Βυζαντινης Μουσικής Νοτίου Αυστραλίας «Ίωάννης ό Δαμασκηνός» προς

τιμήν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς, Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας κ. Ἡλία Φραγκούλη, ὅστις ἀποχωρεῖ τῆς ἐνεργοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἀπό τοῦ ἀναλογίου διακονίας, καί τόν ὁποῖον συνεχάρη, ἐκ προσώπου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. κ. Στυλιανοῦ, διά τήν ἀπό τοῦ ἀναλογίου μακρόχρονον θεοφιλή διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας, καρπόν τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν καί οἱ κοσμοῦντες τὰ ἀναλόγια τῶν ἐν Ἀδελαΐδι Ἱερῶν Ναῶν ἱεροψάλτες τῶν νεωτέρων γενεῶν (23-10-11).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Θεραποστολῆς (24-10-11).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury καί μετέφερε τās εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, μετὰ δέ τό πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀνεχώρησε διά τήν κωμόπολιν Berri διά τήν Πανηγυριν τοῦ ἐκεῖσε Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου (25-10-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου Berri, καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εἰς τοὺς πιστοὺς τās εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (26-10-11).

– Προεξήρχε τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τῆς ἀειμνήστου Μαρίας Κυριακῆ εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γεωργίου Thebarton.

– Ἐδέχθη τὸν ἱεροψάλτην κ. Κων/νον Λύκον (27-10-11).

– Κατά τήν ἑορτήν τῆς Ἀγ. Σκέπης, συμπροσευχήθηκε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παντελεήμονος Glenelg (28-10-11).

– Παρέστη εἰς τήν τελετὴν τῆς ἐπίσημου ἐνάρξεως τοῦ φεστιβάλ «Γλέντι» (29-10-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατά τὰ μεθέορτα τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Salisbury καί ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἔθνικῇ ἑορτῇ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, παρουσία τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τοῦ Ἑνοριακοῦ Σχολείου καί τῶν πολιτικῶν καί δημοτικῶν ἀρχόντων, καί Ἀρτοκλασίαν τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως Ν. Αὐστραλίας, εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὑπὸ τῆς τελευταίας διοργανουμένων κατ’ ἔτος Δημητηρίων, ὀμιλήσας ἐπικαίρως. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν ἐόρτιον τράπεζα, παρακαθημένων, μετὰξὺ τῶν ἄλλων, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Νοτίᾳ Αὐστραλίᾳ, Ἐντιμ. κ. Χρήστου Μανιάκη-Γρίβα, κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁποίας τὰ χορευτικά τμήματα τῆς Ἑνορίας παρουσίασαν πλούσιο ἐορταστικὸ πρόγραμμα δημοτικῶν χορῶν, καί μετέφερον εἰς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τήν Πανηγυριν τās εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (30-10-11).

– Προήδρευσε κοινῆς συνεδριάσεως τῶν Ἱερέων, Μελῶν τῶν Συμβουλίων, τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καί τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας διά τήν διοργάνωσιν τῶν ἑορτασμῶν τῶν Θεοφανείων (31-10-11).

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παντελεήμονος Glenelg ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ προστάτου του Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, καί ἐδέχθη τās εὐχάς τῶν προσελθόντων κληρικῶν καί εὐσεβῶν χριστιανῶν εὐχαριστήσας αὐτοὺς (4-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν παρατεθεισάν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ τράπεζα (6-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καί Γαβριὴλ καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν παρατεθεισάν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἐόρτιον τράπεζα.

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τήν ἑορτάζουσαν Ἱ. Μονήν Ἀγ. Νεκταρίου Croydon Park (8-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν ὡς ἄνω πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονήν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τās εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (9-11-11).

– Ἀνεχώρησε διά ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθην (11-11-11).

– Ἐλειτούργησεν εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Πέρθης καί ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τόν Διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἐ’ Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας κ. Εὐάγγελον Μπατάλην, εἰς τόν ὁποῖον ἀπηύθυνεν λόγους συμβουλευτικούς καί τοῦ παρουσίασεν ὡς πρότυπον τῆς ἀρχομένης διακονίας του τόν σήμερον ἐορταζόμενον Ἅγιον Ἰωάννην τόν Ἐλεήμονα πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν παρατεθεισάν διά τήν περίστασιν ἐόρτιον τράπεζα (12-11-11).

– Ἐλειτούργησεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νεκταρίου Πέρθης καί ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τόν Διάκονον π. Ἰωάννην Ἀθανασίου, Δικηγόρον καί πτυχιούχον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εἰς τόν ὁποῖον ἀπηύθυνε λόγους πατρικούς καί, λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ τῆν σημερινὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐτόνισε τήν ἀξία τῆς ἱερωσύνης. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν παρατεθεισάν διά τήν περίστασιν ἐόρτιον τράπεζα.

– Συνεργάσθηκε μὲ τόν ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Εὐστάθιο Παλάσση.

– Συνεκάλεσε καί προήδρευσεν ἱερατικῆς συνάξεως τῆς Πέμπτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας (13-11-11).

– Ἐπεσεκέφθη τό Ἑλληνορθόδοξο Ἡμερησίον Κολλέγιο “St Andrew’s Grammar” τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἀγ. Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Πέρθης καί συνεργάσθηκε μὲ τὸ νέο Διευθυντὴ κ. Simon Midson παρόντος καί τοῦ Οἴκου π. Ἐμμανουήλ Σταματίου.

– Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (14-11-11).

– Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τόν πρόεδρον καί τό μέλος τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας, κυρίους Χρυσοβαλάντην Ἀγγελόπουλον καί Μιχαὴλ Ψαρομμάτην, ἀντιστοίχως.

– Ἐτέλεσε τρισάγιον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ πρό ὀλίγων ἡμερῶν ἀποβιβάσαντος ταπεινοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, μακαριστοῦ Οἰκονόμου π. Ἐμμανουήλ Ζαΐκη (15-11-11).

– Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παντελεήμονος Glenelg.

– Εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου Salisbury προέστη τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος Οἴκου. Ἐμμανουήλ Ζαΐκη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἐκκλησιαστικῶς φρονούντος καί μὲ ταπεινοφροσύνην καί ἀπόλυτον ὑπακοήν πρὸς τήν Ἐκκλησίαν δηκόνησε θεοφιλῶς καί φιλοτίμως τό λογικὸ ποίμνιον πού Αὐτῇ τοῦ ἐνεπιστεύθη ἀπὸ τῆς χειροτονίας του τό 1966 καί μέχρι τό 1973 εἰς τήν Ἑνορίαν-Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Shepparton Βικτωρίας, ἔκτοτε δέ καί μέχρι τῆς συνταξιοδοτήσεώς του διά λόγους ὑγείας τό 2006 εἰς τήν Ἑνορίαν-Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Port Pirie. Ὁ Θεοφιλέστατος μετέφερον εἰς τήν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τίς συλλυπητήριες εὐχές τοῦ Σεβασμιωτάτου καί ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς ἀκολουθίας τῆς ταφῆς (16-11-11).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παντελεήμονος Glenelg.

– Ἐτέλεσε τό Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ κ. Κων/νου Στυλιανοῦ, ἐγγονοῦ τοῦ Οἴκου π. Χαραλάμπους Στράτου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Κακουσίδου, καί ἀπηύθυνεν εἰς αὐτοὺς λόγους συμβουλευτικούς διά τόν ἀρχόμενον κοινόν ἐν Χριστῷ βίον τους (20-11-11).

– Κατὰ τήν ἑορτήν τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (21-11-11).

– Μετέβη εἰς τήν Καμπέρρα, ὅπου εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου προέστη τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ

ἀειμνήστου Πέτρου Λιώνη καὶ ὠμίλησεν ἐπικαίρως. Ἐν
συνεχεία ἀνεχώρησεν εἰς Σύδνεϋ (25-11-11).

–Ἱεροουργούντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολ-
λωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ
Βήματος εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου Redfern κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν ἐπὶ
τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ
τοῦ Παφλαγόνας, προστάτου τοῦ Σεβασμιωτάτου
Ποιμενάρχου μας, Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ.
Στυλιανοῦ, ὅστις εὐρίσκειτο καὶ λειτουργήθηκε εἰς
Μελβούρνην. Ἐν συνεχεία παρεκάθησεν εἰς τὸ ἑόρτιον
κέρασμα (26-11-11).

–Παρεκάθησεν εἰς τὸ ἑόρτιον δεῖπνον παρουσία τοῦ
ἄγοντος τὰ ὄνομαστήριά του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου
μας, Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανοῦ, παρουσία
πληθῶς ἱερέων καὶ συνεργατῶν (27-11-11).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου
Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

–Ἐδέχθη τὴν Ὁσιωτ. Μοναχὴν Ξένην, Καθηγουμένην
τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ
Κουφαλίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐδέσσης, συνοδευομένην
ὑπὸ τῆς ἐντεῦθεν καταγομένης Μοναχῆς Θεοδότης.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν
Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ἀνδρέου
Noarlunga (29-11-11).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυ-
ρίζοντα Ἱ. Ναὸν καὶ ἐν συνεχεία εὐλόγησεν ἑόρτιον
τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ
Σεβασμιωτάτου (30-11-11).

Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Συμπροσευχήθηκε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὴν Ἱ.
Μονὴν Ἀγ. Νεκταρίου Croydon Park καὶ παρηκολούθησε
τὴν ὁμιλίαν τῆς Ὁσιωτ. Μοναχῆς Ξένης, Καθηγουμένης
τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ
Κουφαλίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐδέσσης (1-12-11).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ.
Νεκταρίου Croydon Park (4-12-11).

–Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ἀντωνίου Prospect προέστη
τῆς ἑξοδίου ἀκολουθίας τῆς ἀειμνήστου Μυριάνθης
προσβυτέρας τοῦ Οἴκον. π. Χαραλάμπους Στρατοῦ,
ὁμιλήσας ἐπικαίρως καὶ μεταφέρων τὰς συλλυπητηρίους
εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου, καὶ ἐν συνεχεία προέστη τῆς
ἀκολουθίας τῆς ταφῆς.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς
Ἱεραποστολῆς (5-12-11).

–Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἀγ. Νικολάου, ἐλειτούργησε καὶ
ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (6-12-11).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν ἑφημέριον τῆς Ἑνορίας-
Κοινότητος Ἁγίου Σπυριδωνος Unley Πρεσβ. π. Ἰωάννην
Ψάλιον (7-12-11).

–Μετέβη εἰς τὴν παραθαλάσσια κωμόπολιν Wallaroo,
ὅπου, ἐν ὄψει τῆς μελλοντικῆς ἀνεγέρσεως Ἱ. Ναοῦ
ἐπ’ ὀνόματι τοῦ προστάτου τῶν ναυτιλλομένων Ἁγίου
Νικολάου καὶ ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ, ἐλειτούργησε καὶ
ἐκήρυξε στό ναό τῶν καθολικῶν, ὅπου λειτουργοῦνται
πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τούς ἱερεῖς μας οἱ ὀρθόδοξοι κάτοικοι
τῆς περιοχῆς. Ἐν συνεχεία εὐλόγησε τὸ παρατεθέν ἑόρτιον
γεῦμα παρουσία καὶ πολλῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἀδελαΐδος
(10-12-11).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ.
Νεκταρίου Croydon Park.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν
Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Σπυριδωνος
Unley (11-12-11).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω
πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν καὶ ἐν συνεχεία εὐλόγησεν
ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ
Σεβασμιωτάτου (12-12-11).

–Ἀνεχώρησεν εἰς Πέρθην διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν
(16-12-11).

–Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Πέρθης
ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τῆς Εὐαγγελίας
Παλάσση, ἑγγονῆς τοῦ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιε-
πισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Εὐσταθίου Παλάσση καὶ ἐν
συνεχεία εὐλόγησε τὸ ἑόρτιον δεῖπνον (17-12-11).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Εὐαγγε-
λισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πέρθης.

–Ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου εἰς τὴν Ἱ.
Μονὴν Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Πέρθης. Ἐπηκολούθησε
σύναξις τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Πέρθης (18-12-11).

–Παρέστη εἰς τὴν συνεδριάσιν τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας τῆς Πέμπτης
Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας «Ὁ Ἅγιος Τιμόθεος».

–Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (19-12-11).

–Ἐδέχθη τὸν νέο πρόεδρο τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς
Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port
Adelaide κ. Ἰωάννη Δουβαρτζίδη, συνοδευόμενον ὑπὸ
τοῦ ἀπερχομένου προέδρου καὶ νῦν ἀντιπροέδρου κ.
Παναγιώτου Μιχαλοπούλου, ἐκζητησαμένους τὴν
εὐλογίαν του (20-12-11).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων
Ῥῶν, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ.
Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν
Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ν. Γεννήσεως τοῦ
Χριστοῦ Port Adelaide, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας
τοῦ Σεβασμιωτάτου (24-12-11).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν, κατὰ τὴν Θεῖαν
Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων, εἰς τὸν ὡς ἄνω πανη-
γυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν. Ἐν συνεχεία ἐπεσκέφθη εἰς τὴν
οἰκίαν του τὸν ἄγοντα τὰ ὄνομαστήριά του Ἱερατικῶς
Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, Οἴκον. π. Χρηστον
Κελίδην, καὶ εὐλόγησε τὴν παρατεθεισάν τράπεζαν (25-
12-11).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Κεντρικῆς
Νεολαίας ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ προστάτου αὐτῆς Ἁγίου
Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, τελεσθέντα εἰς τὴν ἀγγλικὴν
εἰς τὸν Ἱ. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, μετὰ τὸ πέρας
τοῦ ὁποῦ ἐπηκολούθησε ὁμιλία εἰς τὴν ἀγγλικὴν τοῦ
Πανος. Ἀρχιμανδρίτου π. Σιλουανοῦ Φωτεινέα καὶ ἐν
συνεχεία δεξιῶσις εἰς τοὺς συμμετασχόντας ἀπὸ τίς
κυρίες τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς φιλοξενούσης
τὴν ἐκδήλωσιν Ἑνορίας-Κοινότητος (26-12-11).

–Ἐδέχθη τὸν Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Ἀναστάσιον Μποζίκην ἐκ
Βρισηβάνης (28-12-11).

Ἀνεχώρησεν εἰς Βρισηβάνην.

–Ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμόν εἰς τὴν ἐν Βρισηβάνῃ νέαν κατοικίαν
τῆς οἰκογενείας Δημητρίου καὶ Ἄνης Μπουμπάρη,
θυγατρὸς τοῦ κ. Ἰωάννου Κιοσόγλου (29-12-11).

–Εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Γεωργίου Βρισηβάνης ἐτέλεσε τὸ
Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τῆς Χρυσῆς θυγατρὸς τοῦ
ιατροῦ κ. Ἀντωνίου Κιοσόγλου καὶ ἐν συνεχεία εὐλόγησε
τὴν παρατεθεισάν ἑόρτιον τράπεζαν (30-12-11).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου
εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Παντελεήμονος Glenelg (31-12-11).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com